

inter vivos

ihmiset. intohimot.

3/2003

PÄÄKIRJOITUS

Listasin intohimojani. Niitä tuntui ainakin aluksi olevan huimasti. Voisihan nimittäin ajatella, että nuoren naisen koko elämä on yhtä valtaisaä himokasta ryöpsytystä. Että juoksen menokkaat vinkun leipomosta toiseen osaamatta päättää, otanko toscan vai vaniljaviinerein. Mutta yllättävän kehuuprosessin jälkeen kirkkaimmaksi nousijaksi muodostui yksi ja ainoa. Intohimonani on parisuhteeni.

Koko prosessi lähti siitä, kun äitini kysyi minulta, olenko onnellinen. Kysymys singahti niin yllättävästi keskelle naistenlehden parisuhdepalsantan lukua, etten osannut suoralta kädeltä vastata mitään, mikä ei olisi kuullostanut teennäiseltä ja Gloriasta haetulta. Ja koska oletin hänen tästättä päättävän, etten ole, suutuin itseeni ja häneen. Soppa oli valmis ja minä katsoin parhaksi poistua.

Hiljaisuudessa syvennyin asiaan. Totesin saavuttaneeni parisuhteessani sellaisen tilan, jossa onnellisuuden ja onnettomuuden pohtiminen on muuttunut joksikin muuksi. Kun en parempaa keksi, voisin kuvata sitä seesteiseksi aivotauoksi. Symbioottinen parisuhteeni on suonut minulle nimittäin sen onnen, ettei se aiheuta minulle minkäänlaista päänvaivaa. En tule enää joka päivää pohtineeksi onnellisuuttani. Minä vain elän sitä.

Eläminenkään ei kuitenkaan aina riitä. Aivot nimittäin, tuo mielekkään elämän nostattava leivinjauhe, ovat konstikas juttu. Jos nuo nystyränsä päästää lomalle, on paluu tuskien reunustama. Olisikin parempi silloin tällöin antaa pientä mikrohierontaa nystyröilleen, eikä lopettaa siihen, missä kaikki vain tuntuu niin hyvälle ja helpolle. Äitini kysymys herätti minut kreivin aikaan.

Seuraava pätee niin ystäviin kuin rakastettuihinkin. Ystäväni A nimittäin kertoi ystäväpariskunnastaan BC, joiden suhdetta hän kertoi aina ihailleensa ja ihmetelleensä. Ystävästäni A:sta vaikutti, että BC:lla oli pettämätön parisuhdefilosofia. A:n mukaan heillä oli kaiken aikaa pieni naurunpilkkeinen kisailu päällä siitä, miten voisi toista ilahduttaa. Skeptikko minussa kysyi, eikö sellaisessa kilpailussa syntynyt mielistelyn vaara. Mieleeni tuli heti kemian opettajani, joka antoi miehelleen aina leivän alapuolen, koska kuvitteli tämän pitävän siitä enemmän. Mies toimi päinvastoin juuri samassa harhaluulossa. Ja molemmat olisivat tietenkin oikeasti halunneet juuri sen toisen puolen. Mutta BC:n tapauksessa tällaista vaaraa ei kuulemma ollut. Kyse on aitorehellisestä hyvän mielen tuottamisesta.

He ovat toistensa hyvän mielen muusia. Miten loistava ajatus.

Intohimoista kesää teille, rakkaat lukijat.

Sisältö 3/2003

- 2 Pääkirjoitus
- 3 Vierailulla:
 - Lahjattomuus ja tieteelliset intohimot
- 5 Livin' to the edge
- 6 Boni Pater et Mater Familias:
 - Välitilinpäätös 2003
- 8 Näköaloja huipulta
- 10 Experto Credite:
 - Opiskelijat yliopistohallinnossa
- 12 Helsingin joukkue kilpaili EU-oikeudesta Bratislavassa
- 14 IV testaa, vol III:
 - Eduskunnan kirjasto ja Töölön kirjasto
- 18 Krabbis kommer!
Men jag bestämmer när.

- 20 Intohimoilu ja muu turha tunteilu
- 22 Kylässä:
 - Aivojen dissektio, harjoitustyö nro 1 eli kurkistus siihen mitä päässämme oikein tapahtuu
- 24 Tutkintovaatimusten helmiä
— valikoiva katsaus tenttikirjallisuuteen
- 26 Juorujajuoruja:
 - §-Perhosen Suuret Seikkailut
- 27 Superkokki Herkules makujen löytöretkellä:
 - löysin lampaan

inter vivos

Neljastoista vuosikerta, 3/2003

www.pykala.fi/intervivos
intervivos@pykala.fi

JULKAISIJA | Pykalä ry
PÄÄTOIMITTAJA | Mia Koro
Muut kirjoittaja- ja julkaisijatiedot sivulla 27.

KANNEN VALOKUVA | Laihian paappa

Vierailulla:

Lahjattomuus ja tieteelliset intohimot

Kaiikki akateemisesti koulutetut ovat etuoikeutettuja. Heillä on aikaa miettiä moninaisia syitä lahjakkuuteen ja tieteellisiin intohimoihin. Tämän lisäksi heillä on resursseja pohtia lahjakkuuden moninaisia kasvoja. Toiset jopa saavat tästä pohdiskelusta elantonsa. Mutta kuka on lahjaton, lahjakas tai yksinkertaisesti tieteellisesti intohimoinen? Onko tieteellisesti lahjakas tutkijan määriteltävissä, määrittävätkö lahjakkuuden yksilöt itse vai onko se sosiaalisena ilmiönä yhteiskunnan muokattavana?

Lahjakkuutta pohtivat tutkijat eivät ole yhtä mieltä lahjakkuuden

tai lahjattomuuden keskeisestä sisällöstä tai edes sen yleistettävistä tunnusmerkeistä. Kirjallisuudessa tieteellisesti lahjakas yhdistetään usein akateemiseen menestymiseen, julkaisujen ja apurahojen määrään tai tieteelliseen titteliin. Kuitenkin vuosikymmeniä ovat olleet tiedossa nerot, joiden lahjakkuuden tunnusmerkit ovat jääneet muilta yhteiskunnan jäseniltä huomaamatta. Näiden nerojen tieteellinen lahjakkuus on huomattu vasta vuosikymmeniä jälkepäin. Tämä johtaa kysymään: "Olivatko nerot lahjattomia, koska yhteiskunnalliset normit tai akateemiset kriteerit eivät heidän saavutuksiin tunnistanee?"

Nerous ja tieteellinen lahjakkuus vaativat luovuutta. Luovuuden avulla akateemiset alat edistävät osaamistaan, muuntautuvat ja vastaavat muuttuvan yhteiskunnan ja tieteen haasteisiin. Luovuus käsitteenä ei ole kuitenkaan aivan näin yksinkertainen. Luova ja tieteellisesti lahjakas tutkija saatetaan nimetä monesti myös lahjattomaksi. Hän saattaa saada osakseen karvasta kritiikkiä ja johtavien tutkijoiden hyljeksintää. Hyljeksinnän moninaisia syitä voi vain arvailla. Kenenkään ei ole helppoa luopua akateemisesta valta-asemastaan ja arvostetun kriitikon roolista tai muuttaa akateemista traditiota vapauttamalla seuraavat tutkijasuku-

▷ polvet menestyksen katkerista kokemuksista. Hyljeksintä on usein helppoa ja arkipäiväistä, koska luovuus vaatii riskinottoa, jossa sekä lahjakkaat että lahjattomat onnistuvat sekä kokevat karvaista pettymyksiä. Kuka on valmis näihin vaativiin ja itsetuntoa ravisteleviin kokemuksiin, joista selviytyminen saattaa olla eräs keskeisimmistä tieteellisen lahjakkuuden tunnusmerkeistä?

Professorit ovat monen akateemisen mittapuun mukaan tieteellisen lahjakkuuden makeimpia hedelmiä. Monille heistä työ ei eroa vapaa-ajasta. Työ seuraa mukana kotiin, yöuniin, harvoin lomatukoihin ja lasten harrastuksiin. Nämä tieteellisen lahjakkuuden hedelmät viettävät laboratoriossa tai työhuoneessa 12 tuntia päivässä seitsemänä päivänä viikossa. Siinä samalla kuitenkin monet nais-tutkijat hoitavat perheen ja yhteiskunnalliset velvoitteet. Tässä oravanpyörässä makeimmatkin hedelmät alkavat hapantua ja tieteelliset intohimot sekä himottomuudet saavat aivan uusia ulottuvuuksia.

Monissa tapauksissa tieteellinen intohimo johtaa matkailuun. Tutkimukset osoittavat että tieteellisesti lahjakkaat viettävät vuosia ulkomaisissa tutkimuskeskuksissa voidakseen pysyä tieteen huipulla ja hankkiakseen tieteellistä huippuosaamista. Tämä kuitenkin vaatii taloudellisia toimenpiteitä. Mo-

net tutkijat kuluttavat viimeisetkin vapaa-ajan rippeensä apurahahakemusten muotoilemiseen ja uusien mahdollisesti rahoitettavien tutkimushankkeiden suunnittelemiseen. Jos nämä rahoituskeinot eivät auta, vaihtoehtona on ottaa lainaa vuoden tai kahden asumiskustannuksiin tai vaatia perheen jäseniä mukaan matkalle halpatyövoimaksi. Monessa tutkijaperheessä toinen vanhemmista pyhittää vuorokaudet tutkimukselle ja toinen testaa kykyjään uusissa työtehtävissä kuten siivoojana, kouluavustajana tai putkimiehenä. Miestutkijat ovat tosin herkullisemmassa asemassa, sillä heidän vaimonsa toimivat useimmiten lastenhoitajina ottaen täyden vastuun kodin hoidosta ja leikkikenttätoiminnasta. Tämä järjestely puolestaan vapauttaa aikaa *oikeaan* työhön laboratoriossa ja tutkimuskeskuksissa.

Romanttisemmat intohimot saattavat myös olla tie tieteelliseen lahjakkuuteen, mutta yleisemmin kuumaverinen suhde mentoriin ei tuota haluttua tulosta rakkauden eikä tieteen ympäröissä. Mentorin tai neuvonantajan läheisyyttä tai tärkeyttä ei kuitenkaan voi vähätellä. Monet tieteellisesti lahjakkaat korostavat jäljittelyn ja käytännön kautta oppimisen merkitystä. Mentorin vanhat käsikirjoitukset, esitelmärungot, opetussuunnitelmat ja kirjakokoelmat nousevat arvoon arvaamattomaan puhumattakaan jaetuista kongres-

siesitelmistä, yhdessä kirjoitetuista artikkeleista tai tieteelle niin tyyppillisestä sosiaalisen verkon rakentamisesta. Myöhemmin mentorille räätälöidään uudet vaatteet. Hänenä tulee puolestapuhuja, suosituksien kirjoittaja ja ikuinen päiväperhonen lepakkojen valtakuntaan. Tämä puolestaan mahdollistaa sen, että vieroitusoireiden jälkeen oppipojasta tulee mentorin veroinen suruvaippa.

Täytyy kuitenkin muistaa, että lahjattomuus tai tieteellinen intohimottomuus ei ole ihmisyyden mitta, vaan keksitty käsite, joka heijastaa vallalla olevia menestyksen vaatimuksia. Lahjattomuus voi yhtä hyvin kääntyä lahjakkuudeksi tai lahjakkuus hukkaa lahjattomuuteen. Nimet, kategoriat ja käsitteet ovat pyrkimyksiä vallankäyttöön sekä keinoja hallita toisten ihmisten, kulttuurien ja kansojen intohimoja. Täydellinen nimettömyys on mahdottomuus eikä se katkaise vallan halun ketjua, vaan merkityksellistä on se, miten lahjattomat reagoivat heille osoitettuun kategoriaan: joko hyväksymällä sen tai olemalla vastaamatta sen kutsuun.

Mirka Koro-Ljungberg

*Assistant professor,
Qualitative research methods
University of Florida
Department of
Educational Psychology*

Livin' to the edge

KATJA PÄTIÄLÄ

YHDISTYKSEN PUHEENJOHTAJA

Tänä yönä minun oli avattava sanakirja. Varmuuden vuoksi jopa useampia. Löysin useita määritelmiä usealla kielellä. Mutta mikään niistä ei oikein miellyttänyt. Miten määritellään alkutuuli, ääretön?

Intohimolla ja ihmisillähän tämä kaikkeus on rakennettu, se on selvää. Niistä on aina kirjoitettu väkevin sanoin ja sävyin. Alussa joku haukkasi omenasta, vaikkei olisi pitänyt. Capuletit ja Montagueet, ja monet muut samalla formaatilla, ovat maailman kirjallisuuden historiassa aina kahakoineet intohimosta, repineet kahtia kaupunkoja ja hölmöjä nuoria sydämiä. Idässä Anna astui ikuisen valoon junan viheltäessä julmemmin kuin mihin Vronski koskaan olisi pystynyt. Lännessä pienikokoinen mies otti ja meni taksilla omituisiin naamiaisiin, missä kaikki panivat toisiaan. Ihailemasi rocktähdet tykkivät ränniin, mutta osaavat pukea sen kolmen pennin filosofialla hyväksyttäväksi haluksi elää täysillä. Just livin' to the edge, man.

Passion-hedelmän kauneus on suhteellista, mutta maku taivaallinen. Luoja, miten ihanaa onkaan tuntee intoa ja himoa, samaan aikaan! Sitä kaiken voittavaa kahden vuosituhannen rakkautta, rohkeutta ja joskus suorastaan syntistä riemua. Tai sitä miltei lamauttavaa pelkoa pelin edetessä kohti mentaalista raja-aitaa, joka on aina vähän kauempana kuin edellisellä kerralla. Sitähän se on, intohimo.

Janoa, jonka voimalla ja varjossa tehdään tässä solar plexuksessa rikoksia, joista saa lievemmän tuomion kuin harkituista teoista.

Entäs minä: päivän päättyessä turvallisuushakuinen juristi, taiteellisesti keskivertolahjakas nuori nainen. No, jos joku, niin minä olen intohimoinen ihminen. *Ergo sum.*

Avaa mikä tahansa lehti, tv tai radio, surffaa tiedon supervaltatiellä. Tajuat kuuluvan asiaan olla intohimoinen kaikissa tekemisissäsi, koska niin ovat elämässään myös Miss Suomen perintöprinsessa, hyllyttämistä pelkäävä tv-juontaja ja tuore kansanedustaja vuorikiipeilijänä, talvisukeltajana ja helikopterista puuterilumeen hyppääjänä sondit, hakut ja piipparit tanassa. Harva sanoo nauttivansa laiskoista ohjelmattomista viikonlopuista, sillä nyt kuuluu haluta olla extreme. Niin perkeleellisen muodikkaa kuin se onkin, tiedän olevani intohimoa täynnä minäkin, vaikkohan jokaista hetkeä sydän verellä elä. Vaikken kaipaakaan hyppyä siniseen toivoen, että reppu selässäni aukeaa.

Kevätyössä rasahtaa, kun naapurirapusta joku vie roskapussinsa ulos. Minä kiitän kauniisti päätömittajaa, lehden lukijoita ja eritoten hallitusta kuohuviinistä ja ensimmäisestä puolesta vuodesta tämän hienon yhdistyksen puheenjohtajana. Sammutan valot ja jään odottamaan kesää. □

Kuva: Mikko Oikarinen

Boni Pater et Mater Familias: Välitilinpäätös

MIKKO HEINONKOSKI, HALLITUKSEN PUHEENJOHTAJA
SUVI KNAAPILA, SIHTEERI
FEATURING OLLI NORROS

2003

Reippaasta takatalvesta ja rupeasta vappusäästä huolimatta voitaneen todeta kevään koittaneen. Harvoin voi sanoa reilun neljän kuukauden hujautaneen näin nopeasti, menoa ja meininkiä on ollut joka lähtöön. Ainakin allekirjoittaneiden kalenterit ovat täytyneet mitä erilaisimmista bileistä, palaverista, kokouksista, tapaamisista, seminaareista ja vain luoja yksin tietää mistä muusta!

Vuoden alusta toimintansa aloittivat uusi hallitus, uudet valiokunnat ja **Katja Pätiälä** yhdistyksen puheenjohtajana. Ilmassa oli historian siipien havinaa, kun Pykälän pitkäaikaisin inspehtori **Jukka Kekkonen** siirtyi emerituskerhoon ja professori **Urpo Kangas** otti tämän kunniakkaan tehtävän vastaan. Inspehtorin tehtävänä on toimia yhdyshenkilönä tiedekunnan suuntaan, ja tässä huumorimiehenä tunnettu Kangas on mies paikallaan. Niin ikään valiokunnat ja toimikunnat ovat täytyneet toinen toistaan aktiivisemmista ja ahkerammista ihmisistä. Näillä eväillä ei yllätä, että yhdistys voi paksusti!

Opintoasioiden hoidossa on jatkettu entisellä, hyväksi havaitulla linjalla ja pyritty rakentavaan yhteistyöhön tiedekunnan kanssa. Tärkein vaikutuskanava tiedekunnan suuntaan on ollut hallintoelinten opiskelijaedustus, jon-

ka tehostamiseen on pyritty ennen kaikkea parantamalla tiedon kulua opiskelijaedustajilta Pykälän suuntaan ja päinvastoin. Kevään keskeisimpinä saavutuksina on ainakin mainittava yksityiskohtaisen tutkintovaatimusesityksen laatiminen ja Studia Iuridica -paneelikeskustelun järjestäminen, josta tuleekin puhe jäljempänä tarkemmin. Jokaista opiskelijaa välittömästi hyödyttävänä voidaan pitää yhteistyössä Codexin kanssa valmisteltua esitystä sähköisen tentti-ilmoittautumisen käyttöönotosta. Uudistus toteutetaan näillä näkymin syyslukukauden alusta alkaen. Negatiivisena piirteenä alkuvuodelta on kuitenkin mainittava opintovaliokunnan kokousten laimea suosio. Valiokunnan lisäksi paikalle on usein vaivautunut vain muutama tutkintomme kehittämistä kiinnostunut opiskelija. Erityisesti hallintoedustajilta voisi odottaa suurempaa aktiivisuutta!

Lakimiesliiton tuen menettämisestä huolimatta seminaaritoiminta on ollut voimissaan, mistä kiitos kuuluu äärimmäisen aikaansaavalle toimikunnalle. Jokainen kevään seminaareista on ollut täynnä kuin Turusen pyssy. Uutena asiana keskusteltiin mahdollisuudesta saada hyvityspisteitä tai jopa opinto- viikkoja seminaariin pohjautuvasta kirjallisesta työstä. Ilolla voimme ilmoittaa tämän olevan pääsääntöisesti mahdollista syyslukukaudesta alkaen. Aikaisemmista vuo-

sista poiketen Lakimiesliiton opiskelijaseminaari järjestettiin Turun sijasta Helsingissä. Tarjolla oli asiapitoisen päiväohjelman lisäksi virkistävää ilta sisarainjärjestöjen edustajien seurassa. Syksyn seminaarien osalta on eräiden asianajotoimistojen kanssa jo tehty alustavia linjauksia, joten laatu tulee pyymään jatkossakin korkeana.

Kevään biletyskausi avattiin On the Rocksissa esiintyvä taiteilija **Karon** levynjulkistamiskeikalla, jonka suosio oli niin huimaava, että osa halukkaista ei ollut mahtua sisälle ravintolaan. Samaa taktia on pidetty yllä muidenkin perinteisten kinkereiden osalta — sikäli kun muistamme. Ilahduttavaa on ollut havaita, että poikkitieteellinen yhteistyö on hetkellisen hiljaiselon jälkeen jälleen nostamassa päätään. Tästä loistavina esimerkkeinä mainittakoon vähemmän perinteiset Lime- ja Status-bileet, jotka järjestettiin yhteistyössä mm. lääkkisen ja kauppiksen kanssa. Myös sisarainjärjestöjen välinen ”harrastustoiminta” on voimissaan. Kisakuntoa on koeteltu milloin Arctic Survival Poroerotuksen tiimellyksessä Rovaniemellä, milloin Lönnrotinkadulla sitsaten.

Pykälän kevät huipentui totuttuun tapaan tapahtumarikkaaseen Pykäläviikkoon. Aikaisemmista vuosista poiketen tarjolla oli nestepaaston ohella myös hengenravintoa: Studia Iuridica veti yliopiston pie-

nen juhlasalin täyteen Euroopan nykytilasta ja tulevaisuudesta kiinnostunutta kansaa. Osaltaan asiaan vaikutti poikkeuksellisen nimekäs puhujajakaarti, vain **Alexander Stubbin**, **Björn Wahlroosin** ja **Kimmo Sasin** mainitaksemme. Muuten viikon ohjelma koostui tutuista, mutta sitäkin toimivammiksi havaituista Kiljavan mökki-keikasta, Hukkaputkesta, sitseistä ja laajasta excukirjosta avajaisbileitä unohtamatta. Allekirjoittaneet voivat vahvistaa, että konsepti todellakin toimii!

Pykäläviikon (ja koko vuoden) ehdoton kohokohta on kuitenkin vuosijuhla. Yhdistyksen 68-vuotissynttäreitä oli ravintola Pörssiin kokoontunut juhlimaan kolmisatapäinen juhluvierasjoukko. Pelkästään kv-vieraita oli kunnioitettavat 25 kappaletta, mikä ei todennäköisesti jäänyt kenellekään epäselväksi. Erityisen mukavaa oli se, että edustajia oli jokaisesta Pohjoismaasta. Trendi näytti olevan, että ruotsalaiset jyräsivät määrällä islantilaisen luottaessa asenteeseensa. Jälleen kerran miehet olivat tavallistakin komeampia frakeissaan, naisten kauneuden ollessa niin häikäisevää, että illalliskortin mukana olisi pitänyt tulla aurinkolasit!

Tänä vuonna juhlapuheen piti silminnähden pykälälistien suurta arvostusta nauttiva asianajaja **Aarno Arvela**, joka tuskin enempiä esitteilyjä kaipaa. Puhujanpöntön lisäksi

hänellä tuntui olevan pelimiehen elkeitä niin tanssilattian kuin baarinkin puolella. Yhtä valtavan suosion saavutti **Heikki Majamaa** puheellaan naiselle sekä **Suvi Järvelän**, **Virpi Eroman** ja **Maria Kais-ton** muodostama lauluyhtye. Siinä suli useammankin miehen suklaasydän! Juhlapuheen ohella perinteisempää ohjelmatarjontaa edustivat lukuisat konferenssit ja eri tavoin ansioituneiden henkilöiden palkitseminen. Vuoden opettaja - palkinto meni ansaitusti **Heikki Toiviaiselle**, jonka luennot ovat kuuluja tiukan asiapitoisuuden ohella hersyvistä huumoristaan. Pykälä-aktiivisuudessa kunnostautuneina ansiomerkillä palkittiin **Jalmari ”Jallu” Sasi** ja harrastusmerkillä **Sanna ”Puuma” Syrjälä**, **Kirsi ”Piki” Mäntynen** sekä **Suvi ”Schumi” Järvelä**. Erityisesti opintosektorin puolella mainetta näyttäneelle **Jukka ”Bupha” Långile** luovutettiin Vuoden Pykäläteko -kiertopalkinto. Tämän kunniamaininnan myöntämisen perustelut voi kiteyttää erään kauniimman sukupuolen edustajan lausahdukseen: ”Jukka on tehnyt opintoasioista seksikkäitä!”. Illan juhlallinen osuus päättyi tanssiin pykälälisteistä kootun bändin tahdittamana ja juhlapukujen vaihduttua haalareihin iltaa jatkettiin Lautsaassa seuraavaan aamuun. Ennen kuin krapula pääsi yllättämään (allekirjoittaneet) reippaat juhlijat suunnistivat sillikselle; kuka viralliselle, kuka epäviralliselle, kuka

viranomaisen välityksellä. Ei liene epäselvää, että kaikilla oli kirjaimellisesti tolkkuttoman hauskaa!

Toiseksi opiskelijan kevään merkkipaaluksi nousee vappu. Perinteisen Wappuboolin melskeessä moni phuxi sai huikean himotun Pykälälisti-arvonimen ja sen osoituksena upean lakikirjanvihreän haalarimerkin. Sää ei todellakaan juhlijoi suositun, mutta Ullanlinnanmäelle oli siitä huolimatta saapunut kiitettävä määrä tuulta ja sadetta uhmaavia pykälälistejä. Iso kiitos kuuluu yleisvastaaville, jotka heräsivät täysin epäinhimilliseen aikaan pystyttämään Pykälälaaksoa meidän muiden iloksi.

Hyvällä syyllä voidaan siis sanoa, että hyvin menee, mutta menköön! Pykälän toiminnan kaksi tärkeintä elementtiä — opintoasiat ja vapaa-ajan aktiviteetit — ovat hyvissä kantimissa. Näin kesän kynnyksellä koittaakin aika akkujen lataamiseen. Vaikka useimmat meistä joutuvatkin olemaan töissä, älkää unohtako kaivaa niitä rantapalloja kaapista! Jos vieroitusoireet käyvät aivan sietämättömiksi, keskikesällä on tiedossa ainakin Pykälän urheilupäivä ja jo perinteeksi muodostunut oikkariristeily. Haluamme toivottaa aivan loistavaa kesää kaikille — syksyllä tavataan uusien phuxien ja uusien kujeiden merkeissä! □

Näköaloja huipulta

JUULI KIVELÄ JA LAURA OKSAMA
EXCUTYPYT

Haetko kesätöitä? Oletko kyllästynyt pommittamaan asianajotoimistojen hakemuksillasi? Tiedätkö, että juristi voi tehdä muutakin kuin raataa isossa toimistossa saadaksesen jalkansa osakshuoneen oven väliin? Excursioilla huomaat, että juristin työnkuva ei olekaan kovin yksipuolinen.

Excu Patenttitoimisto Kolsterille

Excursiomme Kolsterille oli ensimmäinen laatuaan. Kolster on noin sadan työntekijän patenttitoimisto. Suurin osa työntekijöistä on insinöörejä, sillä tavaramerkit, tuoteväärännökset ja patentit vaativat runsaasti teknistä asiantuntemusta. Insinöörien joukkoon mahtuu myös juristeja. Pykälästien excursion isäntänä toimi lakimies **Henrik af Ursin**, joka työskentelee tuoteväärännöksiensä parissa. Juristi toimii asiakkaiden etujen valvojana yhteistyössä tulliviranomaisen kanssa. Tullista ilmoitetaan pa-

tenttitoimistoon, jos viranomaiset epäilevät rajan yli tulleiden tavaroitten aitoutta. Excun mielenkiintoisinta antia oli päästä itse hypistelemään näistä lasteista poimittuja väärännöksiä. Vertailimme mm. väärennettyjä Caterpillarin kenkiä ja Polo Sportin paitoja. Suorastaan nauratti paidan ”englantinkielinen” teksti: *We thanks you wery wel*. Väärännösten laatu ei aina ole paras mahdollinen. Lakimiehen työssä on tärkeää miettiä, onko väärännös yleisön mielessä sekoitettavissa aitoon tuotteeseen. Hyvänlaatuisten väärännösten kohdalla sekoitettavuus aiheuttaa sen, että asiakkaan etua ajava juristi ryhtyy neuvottelemaan väärännöksen valmistajan kanssa tuotemerkin muuttamisesta. Excu auttoi käytännöllisten esimerkkien valossa ymmärtämään immateriaalioikeuksia. Kysymystulvasta ja uudesta excusta Pykälä-viikolla päätellen excu oli kiinnostava ja onnistunut sekä excuilijoiden että järjestäjien mielestä.

Excu MTV3:n studioille

Maikkarin excursio alkoi pienellä johdatuksella tv-yhtiön toimintaan samalla, kun odottelimme paikalle MTV3:n lakiasiaintoimittajaa **Juha Viléniä**. Poiketen useista muista excursiokohteista hän kertoi meille varsin avoimesti työstään ja hoitamistaan jutuista. Ja mikä sen antoisampaa kuin kuulla kiertelemättä, miten paljon kullakin kunnianloukkauksenteon voittajalle on jouduttu maksamaan. Ja nimiä ei tässä esityksessä todellakaan säästely. Vilén kertoi, että oikeudenkäynnit ovat kuitenkin vain jäävuoren huippu. Pääasiassa lakiasiaintoimittajan tehtäviin kuuluu näin isossa yrityksessä paljon työoikeudellisia asioita sekä tv-maailmaan liittyviä immateriaalioikeuden ongelmia. Kiersimme myös studioita, jotka ovat hajautuneet muuallekin Helsingin alueelle, esimerkiksi Salattuja Elämiä kuvataan Viikissä eikä Pasilan studioilla. Uutistalossa kaikki näytti paljon pienemmältä kuin todellisuus-

Kuva: Laura Okama

nessa, ja varsinainen uutispöytäkin tuntui hukkuvan muuhun ympäristöön, jossa toimittajat jatkoivat työntekoaan muista välittämättä. Muut studiot olivat pääasiassa tyhjillään. Syykin selvisi, sillä yhtä ohjelmaa kuvataan vain muutama päivä, jonka jälkeen koko lavastusrepertuaari puretaan ja seuraava rakennetaan. Lavastusvarastoonkin pääsimme kurkistamaan ja sieltä löytyi niin Bumtsi Bumin kuin Kymppitonnikin erittäin huteralta näyttäneet lavasteet. Kaiken kaikkiaan excu oli erittäin antoisa, kun näimme niitä asioita liveinä, joita aina kotona television ääressä ihmettelee.

Excu Mainostoimisto Grey Prolle

Annakadulla sijaitsevan mainostoimistokompleksin kattohuoneistossa pääsimme tutustumaan mainosten maailmaan. Toimitusjohtaja, juristi **Olli Kivelä** yhdessä copywriter **Jojon** kanssa kertoi mainostoimiston tyypillisestä päivästä, jota ei kuitenkaan voi sanoa koskaan

samanlaiseksi. Asiakassuhteen synnyttyä kartoitetaan asiakkaan tarpeet, jotka voivat vaihdella täydellisestä imagon rakentamisesta pienimuotoiseen valmiin konseptin hiomiseen. Asiakkaiden mieli-johteet venyttävät toimiston päiviä välillä yömyöhään asti ja suunnittelijoiden ja asiakkaiden eri visiot tarvittavasta mainonnasta saattavat palauttaa mainoksen aivan alkutekijöilleen. Olli Kivelä kertoi juristin tehtävistä myös yleisellä tasolla. Itse hän ei ole päivääkään toiminut perinteisessä lakimiehen toimessa, vaan on työurallaan ehtinyt kiertää useita erilaisia tehtäviä ja yrityksiä. Tätä kautta kuuntelijoille valkeni, ettei tulevaisuuden tarvitsekaan olla pelkästään asianajotoimintaa ja oikeussalissa argumentointia. Kivelä itse vastaa yrityksen henkilöstöasioista ja johtaa asiakkaiden kanssa käytäviä neuvotteluja sekä hoitaa uusien asiakasyritysten hankintaa. Excu oli raikkaasti erilainen myös siinä suhteessa, että pääsimme toteuttamaan itseämme mainonnan suunnittelulla. Askartelimme mainoksia uudesta olues-

ta naiskohderyhmälle ja saimme niistä mainonnan ammattilaisten varsin yllättyneen ja ihastuneen arvion. Leikkimielisen kisan voittajaryhmä lähti kotiin palkintoviinipullon mukanaan. Toimitusjohtaja Kivelä kiteytti vielä hauskan ja paljon mielipiteitä herättäneen excun lopuksi sen, mitä toivoi tilaisuudesta kuuntelijoille jäävän mieleen. Tavoitteena oli 3 + 1 asiaa. Lakimiehellä on aina ja ikuisesti asiakkaita ja hän tekee työtä vain heille. Mainostoimisto on asiakkaansa strateginen kumppani ja varsinkin isot asianajotoimistot käyttävät nykyisin mainostoimistojen palveluja hyväkseen. Juristina toimiessa mikään inhimillinen ei ole vierasta, ja tämä tutkinto antaa valmiudet hyvin monenlaisiin tehtäviin. Ja tärkeimpänä kehotuksena oli myös muilla excuilla suuresti korostettu huomio ystävien merkityksestä. Hankkikaa ystäviä ja verkostoitukaa! Opiskeluaikaisilla kontakteilla on mittaamaton arvo loppuelämäne ajan, niin työssä kuin vapaallakin. □

Experto Credite: Opiskelijat yliopistohallinnossa

OLLI NORROS
OPINTOVASTAAVA

Tämän kirjoituksen tarkoituksena on paneutua aihepiiriin, joka on jäänyt valtaosalle opiskelijoista lähes kokonaan tuntemattomaksi. Aiheena on yliopistohallinto ja erityisesti opiskelijan rooli ja vaikutusmahdollisuudet siinä. En yritäkään väittää, että kirjoitukseni pohjautuisi täysin omaan kokemukseeni yliopistohallinnossa — eräs opiskelijaedustuksen keskeinen piirre on, että kokemuksia jaetaan ja välitetään eteenpäin. Oman kokemuksen ja edeltäjiltä opitun erottaminen onkin paitsi hyvin vaikeaa myös täysin tarpeellista.

Yliopistohallinto ja kolmikantaperiaate

Koska yliopisto on julkinen organisaatio, on sen hallinnossa noudatettava yleisiä hallinto-oikeudel-

lisiä periaatteita kuten julkisuusperiaatetta ja mahdollisuutta muutoksenhakuun. Yliopistohallintoon kuuluu myös monia muita tyypillisiä viranomaishallinnon piirteitä kuten tarkasti määritellyt toimivaltarajat ja esteellisyssäännökset.

Eräs keskeinen yliopistohallinnon erityispiirre on niin sanottu kolmikantaperiaate. Tämä merkitsee sitä, että pääsääntöisesti kaikissa yliopiston hallintoelimissä tulee olla edustus sekä professorien, nuorempien opettajien ja muun henkilökunnan (mm. dosentit ja assistentit) että opiskelijoiden ryhmistä. Periaatteen merkitys on hyvin suuri — opiskelijat eivät ole yliopistossa passiivisia asiakkaita vaan kiinteä osa yhteisöä. Kolmikantaperiaate ei kuitenkaan merkitse sitä, että kunkin ryhmän osuus tietyn hallintoelimen henkilöstöstä tulisi olla yhtä suuri. Yleensä pro-

fessoreita on eniten, mutta heitäkin alle puolet kaikista jäsenistä. Esimerkiksi tiedekuntaneuvoston nykyisessä kokoonpanossa on dekaani mukaan lukien yhdeksän professoria, viisi muun henkilökunnan edustajaa ja viisi opiskelijaedustajaa.

Opiskelijaedustajan rooli

Opiskelijaedustajat nimetään yleensä opiskelijajärjestöjen (esim. Pykälä tai Codex) esityksestä, mutta hallintoedustajina toimiessaan he eivät edusta mitään järjestöä vaan opiskelijoita yleisesti. Toisin sanoen opiskelijaedustajat ovat täysin riippumattomia järjestöjen tekemistä päätöksistä. Esimerkiksi Pykälän hallitus ei siis voi vaatia tiedekuntaneuvoston opiskelijajäsentä äänestämään haluamallaan tavalla eikä myöskään esittää nimitettäväksi uutta edustajaa il-

Axel Clothing

Miesten liike: Iso Roobertinkatu 17—19 | Puvut, paidat, bilevaatteet

Naisten liike: Fredrikinkatu 31 | Morgan Toba&co kenkiä

Opiskelijakortilla vähintään —10% ovh-hinnoista

man aikaisemman eronpyyntöä. Periaatetta myös noudatetaan tarkasti, koska se on pidemmällä aikavälillä koko opiskelijaedustuksen uskottavuuden edellytys, kuten jäljempänä esitän.

On kuitenkin selvää, että edustuksen mielekkyys vaatii harkinnan perustumista laajemmalle pohjalle kuin vain yhden edustajan mielivaltaisiin näkemyksiin. Pykälä ry:n eräänä tärkeimmistä tehtävistä onkin saattaa opintoasioista kiinnostuneet opiskelijat vuorovaikutukseen keskenään ja näin mahdollistaa tehokas ja yhdenmukainen toiminta yhteisten tavoitteiden saavuttamiseksi. Tarkoitus on myös, että muutkin opiskelijat kuin varsinaiset opintoaktiivit saisivat äänensä kuuluviin. Pykälän opintovaliokunnan keskeinen idea onkin toimia avoimena keskustelufoorumina koko jäsenistölle.

Mutta kuunteleeko niitä opiskelijaedustajia kukaan?

Teoriasulkeisten jälkeen onkin aika nostaa kissa pöydälle ja esittää kysymys siitä, onko opiskelijaedustajilla lopulta todellista vaikutusvaltaa muuten kuin äänestyksessä. Kiinnostaako kaksikymmentä vuotta tiedekuntaneuvostossa istunutta professoria toista kokousta istuvan opiskelijan mielipide esimerkiksi assistentin valinnasta? Mielestäni vastaus on kyllä, mutta ei aina eikä mitenkään itsestään selvästi. Usein opiskelijaedustajan oma aikaisempi toiminta ja yleinen olemus ratkaisevat. Erittäin tärkeää on, että edustaja mieltää roolinsa oikein.

Keskeistä on ainakin se, että opiskelijaedustaja ei koe olevansa taitelussa ”opiskelijat vs. muu maailma”. Yksisilmäinen oman edun tavoittelu ei mielestäni ollenkaan kuulu yliopistohallintoon, vaan muidenkin ryhmien kuin opiskelijoiden edut on otettava huomioon tavoitteena yliopiston kokonaisuuden kehittäminen. Ylivoimainen enemmistö asioista on sitä paitsi sellaisia, joissa opiskelijoiden etu toteutuu yliopiston edun kautta.

Opiskelijaedustajalla on myös oltava tietty kunnioitus henkilökuntaa kohtaan. Totta kai asioista saa ja pitääkin välillä olla eri mieltä, mutta vain perustellusti. Tosiasia on kuitenkin se, että keskimäärin henkilökunnan edustajien kokemus ja ymmärrys käsiteltävänä olevasta asiasta on opiskelijaan nähden ylivoimainen. Toisaalta, jos opiskelija tietää mistä puhuu, on hänen pidettävä neuvottelussa puolensa; kukaan ei arvosta helposti taivuteltavissa olevaa edustajaa.

Mielestäni yhtä olennaista kuin se, että edustaja saa suunsa auki oikeaan aikaan on se, että hän osaa pitää sen kiinni silloin, kun hänen puheenvuoronsa ei toisi keskusteluun mitään lisäarvoa. Helpoimmin puheenvuoron tekee turhaksi vanhan toisto tai puhujan ilmeinen asiantuntemattomuus. Seuraava mielipiteeni paljastaakin sen, ettei minusta ikinä ole aidoksi opiskelijapolitiikoksi: edustamisella tai opiskelijoiden edun ajamisella ei sinänsä ole mitään itsenäistä arvoa. Professoreilla on paljon muutakin tekemistä kuin istua kuuntelema-

sa opiskelijaedustajan pyrkimystä tuoda itseään esiin.

Ainakin tiedekuntamme piirissä opiskelijaedustuksen uskottavuutta on selvästi nostanut se, että opiskelijaedustajat pysyttelevät tarpeeksi riippumattomina toisistaan ja ainejärjestöistään. Muiden mielipiteitä toki kuunnellaan, mutta ratkaisu tehdään aina yksin. Henkilökunnan on voitava luottaa siihen, että jokainen opiskelijaedustaja ajattelee omilla aivoillaan eikä ole vain ainejärjestönsä sätkynukke. Jos professori joutuu kokouksessa kuuntelemaan opiskelijan vuodatusta esimerkiksi yliopistonlehtorin viran perustamisen tärkeydestä tietäen, että kyseisen ”ajattelijan” toiminta mahdollisessa äänestyksessä on joka tapauksessa jo ratkaistu ainejärjestön hallituksessa, ei uskottavuudesta juuri voida puhua. Esimerkiksi tiedekuntaneuvostomme opiskelijajäsenillä onkin vanhastaan perinne, ettei äänestyskäyttäytymistä koskaan sovi etukäteen vaan jokainen muodostaa mielipiteensä itse.

Loppukevennyks

Kirjoitukseni lopuksi kerron vielä, että seuraavat yliopiston hallintovaalit pidetään ensi syksynä. Kaikkien opintojen kehittämistä kiinnostuneiden opiskelijoiden kannattaa mielestäni edes harkita edustajaksi pyrkimistä. Palaan asiaan syksymmällä vielä moneen otteeseen, mutta idea kannattaa laittaa korvan taakse. Myös kestoosuitukseni opintovaliokunnan kokouksiin osallistumisesta on luonnollisesti yhä voimassa. □

Helsingin joukkue kilpaili EU-oikeudesta Bratislavassa

— Oletko **sinä** mukana seuraavalla kerralla?

ONNI KOIVU

Helsingin oikeustieteellisen tiedekunnan joukkue selvitti tiensä European Law Moot Court -oikeudenkäyntikilpailun Bratislavan välierään. Oikeutta käytiin kilpailu- ja patenttioikeuteen liittyvässä pakkolisenssijutussa Slovakian korkeimmassa oikeudessa helmikuun lopulla. Nelihenkinen joukkueen pitkä nousukiitoa kohti Bratislavaa tuki kolme valmentajaa, joilla oli kilpailukokemusta aikaisemmilta vuosilta. Oletko sinä mukana joukkueessa ensi syksynä, kun kilpailu taas käynnistyy?

Kirjallisten töiden perusteella jatkoon

ELMC-kilpailu järjestetään kaksiportaisesti: joukkue laatii oikeustapakukseen ensin loppusyksystä kirjalliset pleadingit sekä kantaja- että vastaajapuolelle. Näiden kirjoitusten perusteella joukkueet sitten valitaan alueellisiin välieriin; samalla noin puolet osallistujista karsiutuu pois. Joukkueemme tarttui työhön lokakuun alussa.

Pleadingien kirjoittaminen oli joukkueellemme hedelmällistä ai-

kaa: kuvioon kuului oikeustapakukseen tutustuminen, sopivan tietomäärän hankkiminen kilpailu- ja EU-oikeudesta sekä näiden tietojen hallinta ja jakaminen koko joukkueelle. Lisäksi argumentaatiota hiottiin, epäiltiin ja sommiteltiin jatkuvasti uudelleen. Ainakin juridisemmassa merkityksessä joukkueen vauhti haettiin näiden lyhyiden syyspäivien aikana. Se riitti: pääsimme jatkoon kilpailun siihen suulliseen välierään, joka järjestettiin tänä vuonna Bratislavassa.

This is what we have been training for

Kilpailun kruunu on varttitunnin suullinen esiintyminen tuomioistuimen edessä — ja siihen voi valmistautua. Joukkueen suullisten pleadingien ensimmäiset versiot valmistuivat joulun välipäivinä. Harjoittelimme esiintymistä runsaasti: ensin puhuimme oman joukkueen keskuudessa, sitten pleadasimme opettajille ja opiskelutovereille PI:ssä ja lopuksi esiinnyimme asianajotoimiston osakkailla. Sosiaalisessa mielessä juuri esiintymisen harjoittelu oli kaikkein kasvattavinta. Tunne itsesi ja tiimisi; pidä hauskaa, opi ja

yritä ottaa palautetta vastaan niin hyvin kuin suinkin pystyt.

Joukkueemme kilpailumatka Bratislavaan toteutui viimeinkin helmikuun lopulla. Kilpailu pyörähti nopeasti käyntiin alkujuhlallisuuksien jälkeen paikallisessa korkeimmassa oikeudessa. Tilat sopivat suulliseen esiintymiseen hyvin: istuntosalit olivat pieniä ja tunnelmaltaan lämminhenkisiä, ja myös tuomarit osoittautuivat ehkä poikkeuksellisenkin sympaattisiksi. Pitkäjänteinen esiintymisen harjoittelu oli tuottanut selviä tuloksia — mieli tuomariston edessä pysyi pääpiirteittäin tyyneä ja kirkkaana. Joukkueemme esiintyminen olikin hyvin tasaista. Saatimme asettamamme tavoitteen, eli pääsimme välierän neljän parhaan joukkoon. Kokonaisuudessaan tämä tarkoittaa sijoittumista 16 parhaan joukkoon 80 joukkueen kilpailussa. Mihin sinä asetat tavoitteesi?

Syksyllä uusi joukkue, uusi kurssi ja uudet haasteet

Helsingin yliopistoa tulee lukevina vuonna 2003—2004 edustamaan

kilpailussa kolmen tai neljän opiskelijan joukkue, jota tukee kaksi valmentajaa. Alkusuksystä tiedekunnassa alkaa valmistava kurssi, jonka aikana vahvistetaan perusedellytyksiä osallistua kilpailun kirjalliseen ja suulliseen osuuteen. Joukkueonkin tarkoitus muodostaa viimeistään kurssin aikana.

ELMC-kilpailuun liittyvistä käytännön yksityiskoh-

distu tullaan tiedottamaan syyskuun alussa. Kilpailun viralliset www-sivut löytyvät osoitteesta www.elmc.org. Lisätietoja antavat tulevan joukkueen valmentajat **Kati Kuusniemi** (040 581 5475, katariina.kuusniemi@helsinki.fi) ja **Visa Randell** (0500 457 689, visa.randell@helsinki.fi). Joukkueen sponsorina toimii asianajotoimisto Dittmar & Indrenius.

Helsingin ELMC-joukkueeseen 2002—2003 kuuluivat Onni Koivu, Kati Kuusniemi, Visa Randell ja Antti Summa sekä valmentajat Virpi Laukkanen, Kaisa Malin ja Toni Malminen. □

Jutussa on kyse Bratislavassa pidettävästä alueellisesta finaalista, joita järjestetään yhteensä neljä. Vuonna 2003 semi-finaalikaupunkeja ovat Lissabon, Helsinki, Riika ja Bratislava.

Kotikenttäedun vuoksi Helsingin joukkue ei saanut osallistua Helsingissä pidettävään osakilpailuun.

www.lakimies.org

tutustu ja osallistu toimintaan

Lakimies-aikakauskirjan tilaushinta v. 2003 opiskelijoille 20 €, muut julkaisut 50 % alennuksella

Suomalainen Lakimiesyhdistys ry

Kasarmikatu 23 A 17, 00130 Helsinki.

Avoimna klo 9-15.

p. (09) 603 567, f. (09) 604 668, sly@lakimies.org

Vol III:

Eduskunnan kirjasto & Töölön kirjasto

Oik. yo Huhtala lakia lukemassa.

ANTTI KORHONEN

Tällä kertaa testiryhmän työolosuhteet ovat olleet erittäin mielenkiintoiset. Testiryhmämme on käynyt testaamassa kaksi pääsykoelukijoiden suosimaa lukusalia juuri pahimpaan pääsykoepänttäysaikaan. Tämä tarkoittaa tietenkin, että pääsykoetypyjä on ollut sankoin parvin liikkeellä. Lukurauhaa häiritsevät näin keväisin tyypien lisäksi terassikelit ja yleinen opiskelumotivaation rapautuminen kesän ja kesätöiden lähestyessä. Myös kevään kohokohdat pykäläviikko ja vappu häiritsevät etanolinkatkuisella hurmoksellaan — vanhan viinan käryisistä aamuista puhumattakaan. Molemmat tämänkertaiset testisalit ovat auki ympäri vuoden, mutta houkuttelevat keväämmällä erityisesti opiskelupaikkaa vasta tavoittelevia sillä nämä salit ovat avoinna kaikelle kansalle opiskelijastatuksesta riippumatta.

Eduskunnan kirjasto

Testiryhmän aiempi kokemus tästä lukutilasta rajoittui yhteen lyhyeen käyntiin, joka sekun kului mukavasti höyhensaarilla. Tällä kertaa ryhmämme on kuitenkin oltava virkeänä ja viriilinä. Turvataksien testin onnistumisen ja tieteellisesti pätevän lopputuloksen päätti testiryhmä turvautua kahden salin varsinaisen suurkuluttajan ja asukin apuun. Oik. yo:t Pirkka Tuovinen ja Jaakko Huhtala lupautuivat ystävällisesti perehdyttämään testiryhmän tähän päättäjien takapihalla sijaitsevaan kirjastoon. Ensimmäisenä varoituksen sanana nämä asiantuntijat kehottivat varomaan vihaista vahtimestaria. Tämä neuvo tuli tarpeeseen, sillä asiasta varoitettava kyltti oli jäänyt asentamatta sisäänkäynnin eteen. Testiryhmämme ei kuitenkaan ottanut kuulemaansa varoitusta kor-

viinsa, vaan kulki aulassa huolettomasti nokialainen korvalla ja virvoittelujuomapullo kädessä. Vahtimestarin haukankatse paikansi välittömästi säännönrikkokojan, ja salamanterin nopeudella hän tuli karjaisemaan kieltonsa. Edes lehdistökortin vilauttaminen ei saanut tätä vompattia rauhoittumaan. ”Säännöt ovat sääntöjä ja niitä ei täällä rikota.” OK, tunnustin vahtimestarille hänen kaikkivoipaisuutensa omassa valtakunnassaan ja lähdin etsimään avustajiani lukusalista. Yllättävää kyllä, en löytänyt heitä lukusalista kirjojen äärestä vaan taukoilemasta mukavilla sohvilla. Hetken aikaa ehdin jo pelätä vahtimestarin mahdollisesti antaneen näille kahdelle suupaltille porttikiellon.

Pirkka ja Jaakko ovat valinneet juuri tämän omaksi lukusalikseen osaksi lukemiseen ja toisaalta oheispalveluihin liittyvien syiden takia. Salissa on heidän mukaan hyvä lukurauha ja lukupaikkojen omat lukulamput parantavat lukunautintoa entisestään. Toisaalta salista löytyy myös stadin pinkeimmät pääsykoetyypyt. Kauppik-▷

Pinkeilijöitä pinkoilemassa.

Tulokset

Eduskunnan kirjasto

★★★★½

Aurorankatu 6

aukioloajat: ma ja pe 9—18,
ti—to 9—20, la 9—15

Kiitämme:

- + siisti
- + keskeinen sijainti
- + runsaasti yleisötietokoneita

Moitimme:

— vihainen vahtimestari ja paljon sääntöjä

Töölön kirjasto

★★★★—

Topeliuksenkatu 6

aukioloajat: ma—to 10—20,
pe—su 10—16 (kesällä lyhyemmät ajat)

Kiitämme:

- + erinomainen lukurauha
- + kaunis, avara ja valoisa
- + mukavat penkit

Moitimme:

— syrjäinen sijainti
— lähellä ei opiskelijaruokalaa

▷ seen lukevat ovat kuulemma semipinkeitä ja Hankeniin lukevat pinkeitä. Olisihan se pitänyt taas arvata, että pojilla on taas vain pinkeä mielessään. Kirjaston tietokoneet saavat myös suurta kiitosta näiltä herroilta. Erityisesti netistä löytävä Älypää-peli on heidän suosikki-ajanvietettään lukemisen lomassa. Testiryhmämme tavoitti kolmannen kirjaston vakikävijän oik. yo **Liina Ahosen** kesken hupellusmatkan ja kohtalaisten lätyjen. Liinaa harmitti kirjastossa henkilökunta, joka on ”vihaista kyllä”. Myös paikan tinkimätön juomapolitiikka sai Ahoselta moitteita. ”Shalissa ei shaa juoda, ei edes vettä”, kuuluu salin sääntö kuin vahtimeshtarin suusta. Käyttäjät antoivat haastattelussa tunnustusta poikkeuksellisen hyvälaatuiselle wc-paperille. Testiryhmä ei kuitenkaan ehtinyt tarkastaa väitteen todenmukaisuutta.

Kirjastosta voi myös lainata tenttikirjoja sekä lukusali- että kotilainaan. Näitä kirjoja ei kuitenkaan saa alleviivata, ja jokaista kirjaa on vain yksi kappale. Tullessasi kirjastoon joudut jättämään päällysvaateesi ja laukku siinä tiedekunnasta tuttuun tapaan lokeroihin. Lokeroita löytyy monen muotoista ja kokoista. Varsinaisen lukusalin lisäksi myös alakerrasta löytyy joitakin lukupaikkoja. Tunnelma kirjastossa on arvokas ja hieman virallinen. Kulahtanut verryttelypuku tai muu rento asu ja hyvä seura ovat omiaan tunnelman jäykkyyden tasapainottamiseen. Mikäli taas olet jäykistelyn ystäviä niin puku niskaan, kravaatti kaulaan ja tänne lukemaan! Pääsykoeinvaasio on salissa selkeästi havaittavissa. Kurssipäälliköt apujoukkoineen ovat ilmeisesti tehneet taas hyvää työtä, sillä lukupaikat ovat puolillaan Pykälän kurssikansiota. Ruokailu on käteväntä ja edullisinta hoitaa eläinmuseon Unicaféssa Kampin työmaan raksaajien kanssa.

Töölön kirjasto

Testiryhmä on taas tapansa mukaan saanut itsensä ylös liian myöhään ja saapuu vasta iltapäivällä Töölön kirjaston liepeille. Kaiken lisäksi edellisiltana nautittu viski maistuu vielä ikävästi suussa. Heti pääoven edessä seisoo kourallinen pääsykoelukijoita muistuttavia nuorukaisia. Lähempi tarkastelu vahvistaa epäilyksen. Pääsykoelukijat luovat paikalle nuorekkaan ja sosiaalisen ilmapiirin. Pääsykokeisiin lukeminen on varmasti mukavaa puuhaa: mikä onkaan hausempi tapa viettää kevät kuin tupakoida kirjaston edessä ja turista kavereiden kanssa. Vanhemmatkin ovat tyytyväisiä, vaikkot olekaan töissä. Huonolla tuurilla saatat tosin joutua syksyllä opiskelemaan. Astuttuamme ovesta sisään havaitsimme, että tiedossa on taas liikuntaa ja testivälineistön kantamista. Testimme pääkohde, lukusali sijaitsee kolmannessa kerroksessa. Tätä ylempää kiipeävä palkitaan taukokuoneella. Taukokuoneessa leiskuu ilmeisesti pääsykoelempi. Umpirakastunut pariskunta istuu sylkkäin lähes pornografisessa asennossa ja kuiskuttelee toisilleen imelyyksiä.

Kirjaston lukusalista löytyy lähes sata lukupaikkaa. Testiajankohtana kapasiteetista on noin puolet käytössä. Käyttäjien pukeutuminen on selvästi rennompaa kuin eduskunnan pinkeilijöiden. Paikalla olikin selvästi vähemmän kaupalliselle tai oikeustieteelliselle alalle pyrkiviä lukijoita kuin eduskunnan kirjastossa. Erityisen vaihtuksen testiryhmään teki erään oikikseen pyrkivän nuoren miehen ezkimo-look. T-paita oli muodikkaasti sidottu päähän siten että myös silmät peittyivät ja kaulassa komeili näyttävä ketju. Onko han tiedekuntaamme tulossa ensi syksynä uutta rytmiä ja riimiä? Testiryhmä ihastui salissa erityisesti mukavuudeltaan huippulautua oleviin pehmeisiin ja tukeviin

tuoleihin. Olo on kuin laiskanlinnassa. Huolimatta suuresta käytöstäesteestä sali on hiljainen eikä su-pattelua tai kolinaa kuulu. Näillä penkeillä sopii harjaantumattomallakin lukuarsenaalilla varustetun opiskelijan totutella intensiiviseen pännäämiseen.

Kirjaston arkkitehtuuri on testiryhmästämme perin mieluisaa. Mies tämän designin takana on professori **Aarne Ervi**. Kirjaston esittelyvihkosen mukaan rakennus edustaa modernismia ja on hieno esimerkki 1960-luvun kirjastosuunnittelusta. Naulan kantaan, tuumaa testiryhmä. Erityisen mielenkiintoinen yksityiskohta on kirjaston edessä oleva **Kari Juvan** lukusali-niminen pronsiveistos. Kirjaston pihalla sijaitsee myös mukavia kahluualtaita, joissa voi käydä vilvoittelemassa kuumana lukupäivänä. Testiajankohtana altaat olivat vielä ikävä kyllä tyhjä, ja sääkin oli perin kolea. Talviturkki jäi siis tällä kertaa heittävä. Kirjaston läheisyydessä sijaitsee Hesperian sairaala, mikä myös toisinaan näkyy myös käyttäjäkunnassa. Käyttäjien mukaan lukusaliin eksyy välillä toinen toistaan omittuisempia perhospenyydystäjiä ja tuomiopäivän kailottajia. Nämä tapaukset kirjaston henkilökunta ohjaa kuitenkin tottunein ottein pois opiskelijoita häiritsemästä (tai toisinaan viihdyttämästä).

Kirjaston lähetyviltä ei testiryhmämme harmiksi löydy hinnoiltaan (muttei aina ruuiltaan) opiskelijaystävällistä Unicafe-ravintolaa. Täällä nälkäinen oikkari joutuu turvautumaan läheisten Picnicin, Carrolsin tai pizzerioiden annoksiin. □

Jääkö suosikkisalisi testaamatta? Haluatko Inter vivoksen Testiryhmän käyvän Sinunkin suosikkilukusalissasi? Haluatko antaa palautetta testistämme? Testiryhmän tavoitat osoitteesta ivtestiryhma@yahoo.com.

Krabbis kommer!

— Men jag bestämmer när.

KAISA KAURANEN

ALKOASIAINVASTAAVA 2003

Kun koko Pykälä vietti vuosijuhlaviikkoaan viikolla 15 kuluvaan vuoteen, oli joukossamme myös 23 eri pohjoismaista vieraaksemme saapunutta oikeustieteen opiskelijaa. Yhdeksän ainejärjestöä oli edustettuna, ja meno oli sen mukaista.

Omalta kohdaltani viikko alkoi jo maanantaina, kun ensimmäinen vieras saapui Suomeen päivän etuajassa. Helsinki-saitsarin ja frakin oston jälkeen lähdimme exculle Fennicaan muiden pykälälistien kanssa. Illan saldo: ainakin yksi norjalainen osaa melkein pelata läpsyä. Kuulemma juuri tämä samainen norjalainen ja allekirjoittanut olivat tanssineet paritansseja Fennican neukkarissa (paljon mahdollista). Lisäksi olimme hoipuneet kaulakkain Lady Mooniin keskustan läpi laulaen einiinsoveliaita juomalauluja (voi olla). Onneksi emme olleet ainoita, joille mokaaminen läpsyssä koitui kohdaloksi. Eräs nimeltä mainitsema-ton pykälälisti oli kuulemma sammunut illan päätteeksi rappukäytävään.

Suurin osa vieraista saapui Helsinkiin tiistaiamuna. Kello 15 kokoonnuimme syömään Porthanian Unicafeen, tosin opettajien puolelle, koska kaljan kittaaminen julkisessa yliopistoruokalassa olisi todennäköisesti herättänyt muutakin kohua kuin kateutta. Syömisen jälkeen jatkoimme juomista Kosken-

korvan residenssissä. Tietävästi ainoa tuho, jonka saimme aikaan, oli rikkoontunut kattolampunvarjostin. Mysteriksi jää, miten onnistuimme hajottamaan sen käyttäen apuna vain ilmapalloa... Pykäläviikon avajaisbileet Barflyssa meinasivat saada huonon alun, kun portsarit eivät halunneet päästää kv-vieraita sisään. Pitkien neuvottelujen jälkeen olivat kaikki vieraat sisällä, mutta allekirjoittaneella ei välttämättä ole asiaa kyseiseen baariin ihan vähään aikaan. Oliko pakko avautua portsareiden lisäksi myös ravintolapäällikölle? Sulke-misajan jälkeen oli ainakin yksi eksynyt norjalainen löytynyt haahuilemasta ympäri Kalliota. Ystävällisen pykälälistin ansiosta hänkin löysi kotiin.

Keskiviikkoamuna oli tarkoitus päästä lähtemään toimistolta puoli kymmenen. Melkein kukaan vieraista ei vain löytänyt tai selvinnyt toimistolle ennen kuin varttia vaille. Loppujen lopuksi nousimme bussiin kymmentä vaille kymmenen, ja saavuimme akateemisen vartin myöhässä Teosto-exculle. Viikon teemaan eli piratismiin liittyen kuulumme viiden ihmisen esityksen omalta alaltaan. Puhujina olivat mm. Fake No More kampanjan sekä Muusikkojen Liiton edustajat. Etukäteen pelkäämämme excun pitkä kesto-aika osoittautui turhaksi, sillä excu venyi yliajalle vieraiden esittämien kysymysten takia. Osasyynä vieraiden viihtymiseen voidaan tietys-

Eli Pykälän

kv-viikko

2003

ti pitää mukanaamme tuomiamme kolmea kaljalaatikkoa. Myös Hannes Snellman -excun pääsi alkamaan akateemisen vartin myöhässä. Pakollisen toimistoesittelyn jälkeen kuulemamme luento piratismista oli hyvä ja perusteellinen ja syömämme lounas maistuva.

Kiljavabussi pääsi lähtemään melkein ajallaan, eivätkä tämänvuotisetkaan bileet tuottaneet pettymystä. Vieraat jaksoivat juhlia aamuun asti, pidempään kuin allekirjoittanut. Nordiska Sekretariatien presidentin kanssa yritimme kohottaa tunnelmaa laulamalla juomalauluja istuessamme pakasessa nuotiolla, mutta kukaan nihkeistä pykälälisteistä ei suostunut laulamaan mukana. Kiitoksena siitä oli ainakin oma ääneni muutama päivän kateissa.

Kotituumisen jälkeen jotkut vieraista ehtivät jopa nukkua, ennen kuin oli aika vetää Pykälän haalarit niskaan ja hukata itsensä putkeen. Vuorossa oli siis kyltereiden järjestämä, jo perinteeksi muodos-

Kuvut: Aija Helander

tunut Hukkaputki. Juoksemisekshän se taas meni, mutta hauskaa ainakin oli. Illan kohokohta oli se, että yksi kv-vieraiden joukkueista voitti koko tapahtuman juomalla eniten lyhimmässä ajassa. Treenuksen tulosta, luulisin. Ilta jatkui Ctrl:ssa niillä, joilla oli vielä bilekuntoa jäljellä.

Perjantai alkoi Altia-exculla, missä kiinnostuneelle kuulijakunnalle esiteltiin koskenkorvan valmistusta. Nihkeän lainsäädännön takia emme valitettavasti päässeet maistelemaan muita firman tuotteita, kuin viiniä. Onneksi meillä kuitenkin oli oma koskenkorvapullo mukana ikäänkuin mais-

tiaistarkoituksessa. Päivä jatkui exculla patenttitoimisto Kolsterille, mistä jatkoimme Wanhaan Herraan yksille/kaksille/aika monelle. Seuraan liittyi myös pykälistejä, ennen kuin suuntasimme Pykälään kv-sitseille. Sitsit ja jatko-bileet sujuivat loistavasti, mitä nyt yksi islantilainen tanssi alasti peilisalin pöydällä.

Lauantaina Roschier&Holmberg järjesti vieraille cocktailtilaisuuden ennen Raticcaa ja vuosijuhlia. Itse juhlat olivat onnistuneet ja vain kaksi kertaa tuli joku huomauttamaan, että kv-vieraat voisivat tietysti olla hieman hiljempäkin. Ilta jatkui jatko-bileiden merkeissä Pykälässä aamuun asti.

Sunnuntain sillikselläkin oli vierailla kuulemma ollut hauskaa. Allekirjoittaneelta se nimittäin loppui suht lyhyeen palkintopullojen korkkaamisen jälkeen. Vaikka yleisö huutaa omstart, ei sen silti pidä tarkoittaa sitä, että jokaisesta pullostasta täytyy juoda kaksi kertaa... Eftersillikselle Pykälään selvisivät vielä Göteborgin tytöt, yksi norjalainen ja yksi artisti. Bileet jatkuivat ehkä puoleen yöhön, minkä jälkeen uni vei voiton.

Kaiken kaikkiaan viikko onnistui hyvin ja vieraat ainakin väittivät, että heillä oli hauskaa. Itsellenikin oli muistaakseni kivaa. □

Intohimoilu

TIESIIKÖ, ETTÄ... ja muu turha tunteilu

Ihmislennon yleisesti hyväksytyt perusaistit ovat seuraavat:

-TUNTO -HAJU
-NÄKÖ sekä
-KUULO -MAKU

Lisätkäämme ontuvaan aistiarsenaaliin vielä eräänlainen prosessointi- ja muokkauskyky (a.k.a. the 6th sense)

Näin loppukevään — tai miksei jo orastavan alkukesänkin — kunniksi haluaa kirjoittaja omistaa aukeaman vetoisen tribuutin aisteille. Niillä kun on tapana virota ja vetreytyä jotakuinkin tähän aikaan vuodesta. Ainakin täällä pohjoolan perukoilla kyseessä lienee eräänlainen talvihorroksesta herääminen.

Tiedä. Ruususen uneen tai muuhun ikiroutaan vaivutetut/vaipuneet aistit jätetään tässä kylmästi omaan arvoonsa.

Paluu intohimojemme alkulähteille

Fyysiset, konkreettiset *perusaistimme* ovat tunto, näkö, kuulo, haju sekä maku. Kirjoittaja katsoo oikeudekseen lisätä joukkoon abstraktin *kuudennen aistin* — eräänlaisen yliaistin, joka muokkaa muista viidestä välittyvän tiedon *aistimukseksi*. Tietoisuutemme siten havaitsee nämä aistimukset ja prosessoii ne tunteiksi ja mielialoiksi. Mystinen meta-aistimme siis selittäisi, miksi maku(haju/kuulo/näkö/tunto)asioista ei voi

kiistellä; miksi sama eau de toilette yhden mielestä tuoksuu, toisen mielestä haisee. Lisäksi on olemassa konkretiasta irrallisia, pelkästään yliaistin ja tietoisuuden kesken rakentuvia tuntemuksia ja mielentiloja, kuten sokea rakkaus, silmitön viha ja mauton maku.

Persoona lienee joko kinesteettinen, visuaalinen tai auditiivinen; yksi aisti — tod.näk. tunto, näkö tai kuulo — on siis *yleensä* ylitse muiden. Aistejaan kuitenkin voi — suorastaan kannattaa — harjoittaa erikseen; vahvistaa ja terästää jokaista yksitellen. Harjoituksena suositellaan syömistä silmät kiinni tai leffailtaa korvatulppi-en kera. Myös mielikuvaharjoittele toimii.

Unta, leipää ja sirkushuveja

Aistit ovat erottamattomassa yhteydessä nautintoihin ja intohimoihin — toki myös tuskaan, mutta älkäämme mukavuussyistä keskittykö niinkään jälkimmäiseen. Ihmislajimme perustavanlaatuiset, luovuttamattomat *perustarpeet* ovat uni, ruoka (ja juoma) sekä seksi. Lähes kaikki muu toiminta, elossapysymisestä nautinnonhakuisuuteen, on pelkistettävissä näiden — lihallsiksikin kutsuttujen — tarpeidemme tyydyttämiseen (myönsimme tai emme). *Henkiset tarpeet* puolestaan muodostavat toisaalta oman irrallisen kategoriansa, toisaalta ne jalostavat ja täydentävät peruspakkia. Esimerkiksi lukeminen, musisointi, maiseman ihastelu tai ajattele-

minen eivät sinänsä ole yhteydessä lihaan; ne tuottavat sisäistä, itseenäistä nautintoaan. Sen sijaan perusnautintojen täydellisyys ja kokonaisvaltaisuus vaatii väistämättä epäitsenäisen (siis lihasta alkunsa saaneen) henkisen kulminaation — hyvän fiiliksen.

Lihallisten tarpeiden on joka tapauksessa oltava tyydytetty — tai mielenhallinnassa — jotta min-käänlaisen henkisyuden ylipäänsä kykenee aistimaan. Auktoritaarisen pohjan väitteelle tarjonnee vanha kunnan *Maslowen tarvehierarkia* (!?!). Alempi taso on siis oltava katettu ennen siirtymistä ylemmäs; perusteiden oltava hanskassa ennen monimutkaisempia kokonaisuuksia.

Niin pysyvät nämä kolme: uni, muona ja muhinointi. Mutta suurin niistä on...

Malttiko valttia?

Em. perustarpeet muistuttavat luonteeltaan, muuntautumiskyvyltään ja vaikutuksiltaan paljolti toisiaan. Onpa niistä kaikista niin kaupallisia kuin kototekoisiakin variaatioita sekä nykyään oi-niinsuosittuja pika- ja kertakäyttöversioita (nämä kaksi usein yhdistyvät); on pikanokosia, pikaruokaa ja pikahöyläisyjä kertakäyttömiljöissä, -pakkauksissa ja -kumppaneissa. Lisäksi jokaisen perustarpeen puutteesta/ylettömyydestä on fysio- ja psykologisia vaivoja kera muiden ikävähköjen ongelmien.

UPS! Satunnaiset sortumiset sallitakoon. Ne ovat nautinto sinänsä.

Ja määrän/laadun vaihteluhan virkistää...

Ai niin. Se tosielämä. Ne kiireet ja arkiset velvollisuudet. Aikataulut ohjaa nykyeloa ja elämänmenoa. Siksi huomio olisi kohdistettava juuri *arkipäivän* nautinnollistamiseen. Yksi kynttilälläinen ei tee hyvää parisuhdetta eikä viikon Lanzaroten loma rentoa loppuelämää. Kyseisten olotilanmuutosten tulisikin olla vain *huipentumia muutoin tyydyttävällä* elinkaarella; ei jotain jonka vuoksi sinnitellä.

(mainittakoon, että kaikenlaiset vastoinkäymiset sivuutetaan tässä välttämättöminä aallonpohjina ja huomion kohteena olevia huippuja tehostavina tekijöinä)

Hektisyys ja rutiininomaisuus eivät siis saisi muodostaa pääsääntöä; korkeintaan ne saavat johtaa pakonomaisiin — ja siksi anteeksiannettaviin — pääsääntöä vahvistaviin poikkeuksiin.

And now:
into (the) himot

Intohimojen kohteita on vähintäänkin yhtä paljon kuin intohimoitsijoita. Usein innon ja himon simultaanisuuntautuminen heijastelee tarpeiden keskinäistä tärkeysjärjestystä kullekin ihmisoliolle; (koti)kokilla ja kulinaristilla ykkösenä lienee sapuska, nukkumattilla untemaat ja joogilla henkinen ykseys. Intohimot tyydyttävät yleensä sekä fyysistä että henkistä tarvetta tai vain jälkimmäistä — harvoin ne jäävät yksinomaan mekaaniselle tasolle. Maratoonari tus-

kin juoksee vain jalkoja liikutellakseen; olennaista on juuri se hyvä fiilis, psykyen liikuttelu.

WARNING: ett harrastus/en pakkomielle får ej förväxlas med en intohimo

WARNING: Do not confuse a harrastus/a pakkomielle with an intohimo

Ero on tärkeä ja selkeä. Harrastus voi olla vain säännöllistä ajanvietettä; pakkomielle taas kahlitsevaa fanatismia. Intohimot sen sijaan värjyvät ja tahdittavat elämää — tuovat siihen sykkettä. (intohimohan on sanatarkasti himoa intoon)

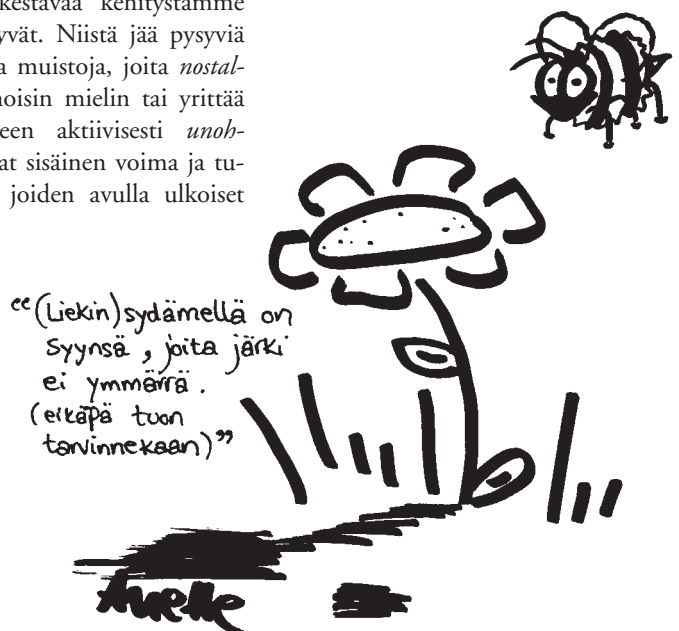
Jokaisessa meissä asuu pieni liekki

Materia ja pinnallinen polte on katoavaista; niistä saatu nautinto niinikään vain hetkellistä. Todelliset tunne-elämykset ja aidot arkiset aistimukset ovat osa henkilökohtaista kestävästä kehitystämme — ne säilyvät. Niistä jää pysyviä jälkiä — ja muistoja, joita *nostalgioida* kaihoisin mielin tai yrittää vaivaantuneen aktiivisesti *unohtaa*. Ne ovat sisäinen voima ja tukirakenne, joiden avulla ulkoiset

paineet, muutokset ja myllerrykset ovat voitettavissa tai jopa kokonaan väistettävissä vastaisuudessa.

Nautinnot on ensin osattava kokea itsekseen. Kunkin on tykönäin löydettävä *omia* palavia halujaan, *omia* intohimojaan; elettävä elämyksiään. Vasta tämän jälkeen niitä voi autenttisen täysillä jakaa. Jaettu ilo kun on monesti paras ilo (toiminee mihin tahansa fiilikseen). Koskaan ei kuitenkaan tulisi unohtaa *yksin* nauttimisen taitoa. On viihdyttävä myös oman sisimpänsä seurassa; kuunneltava, tunnettava ja aistittava *itseään* ja ajatuksiaan. Hapetettava sisällään kytevää (liekin)sydäntä, kunnes se roihuaa kunnolla: voimalla ja syvällä.

Pohdittavaa... Miten edellä tarinoitu liittyy sisäiseen kauneuteen? Vihje: kenenkään sisuskalut elikkäs orgaanit tuskin ovat (olleet) kliseen arvoisen hemaisevia. □

Kylässä:

Aivojen dissektio

harjoitustyö nro 1

eli kurkistus siihen mitä päässämme oikein tapahtuu

Lähdet bileistä hämärässä valaistuksessa ja alkoholin sumentamassa maailmassa siivä hyvältä näyttävän tytön tai pojan kanssa. Teille päästyänne revitte himon vallassa toisiltanne vaatteet pois, rakastelette monta kertaa ja sammutte viimein olohuoneen matolle. Aamulla heräät elämäsi krapulaan universumin rumimman ihmisen vierestä. Siinä samassa seurustelukumppanisi ilmestyy eteiseen sukulaisensa hautajaisista Suomen toiselta puolelta. Tunteet kuohuvat ja soppa on valmis.

Välillä ihmisen on todella vaikea perustella tekojaan ja tunteitaan muille tai itselleen. Mitä oikein ajattelin kun tein näin? Mitä aivoissa tapahtuu ihmisen toimissa? Mikä saa ihmisen toimimaan? Miksi minusta tuntuu tältä?

Välittäjäaineet —
hermoston juoksupojat

Välittäjäaineilla on aivojen toiminnassa tärkeä osa. Juuri ne vievät viestin eteenpäin monimutkaisissa hermosoluverkostoissa. Aivojen toimintaan voidaan vaikuttaa lääkkeillä ja huumaavilla aineilla, jotka toimivat lisäten tai estäen hermoimpulssien kulkua aivojen ominen välittäjäaineiden tapaan. Tunnettujen välittäjäaineiden määrä on suuri, tässä mainittu muutama.

Dopamiini aiheuttaa mielihyvää. Monet huumeet kuten kokaani, opiaatit ja alkoholi vaikuttavat lisäämällä dopamiinin eritystä. Skitsofreniassa dopamiinin ai-

neenvaihdunta on usein häiriintynyt. Dopamiinia sisältäviä hermosoluja on erityisesti keskiaivoissa, josta niiden haarat ulottuvat laajalle. Serotoniinin määrä puolestaan on suurin ydinjatkoksessa, josta sitä sisältävät hermosolut haarautuvat aivojen kaikkiin osiin. Serotoniinin vähäinen määrä liittyy riskialttiiseen ja impulsiiviseen käytökseen. LSD toimii serotoniinin

Female brain.

tavoin, ekstaasi taas aiheuttaa serotoniinin määrän nousun ja siten laskun johtaen ensin euforiaan ja myöhemmin masennukseen ja keskittymisvaikeuksiin. Murhaajilla ja itsemurhan tehneillä serotoniinitason on huomattu olevan usein matala. Noradrenaliini kohottaa mielialaa ja osallistuu vireystilan säätelyyn ja sitä sisältävät aivoalueet aktivoituvat oudoissa ja pelottavissa tilanteissa.

Aivojen maantietoa

Käyttätymisen kannalta tärkeitä aivorakenteita on eri puolilla aivoja. Nämä ovat järjestäytyneet monimutkaisiksi verkostoiksi, joissa aivosolujen haarakkeet vievät ja

tuovat impulseja muualta aivoista. Kukin näistä alueista vastaanottaa viestejä myös muualta kehosta. Näin ihmisen sisäinen ja ulkoinen ympäristö muodostavat kehyksen, jonka asettamien vaatimusten ja rajoitusten mukaan ihminen toimii pyrkien tasapainoon niin fyysisesti kuin psyykkisestikin. Hermosoluverkostojen kytkennät voivat muuttua kokemuksen kautta. Näin kaikki aikaisemmin kokemamme vaikuttaa aivojemme toimintaan oppimisen ja muistin avulla.

Etuaivokuori eli frontaalilohko ottaa osaa liikkeiden korkeamman tason abstraktiin ajatteluun, verbaaliseen ja non-verbaaliseen kommunikaatioon sekä abstraktien ja älyllisten toimintojen yhdistelemiseen sosiaalisiin normeihin. Frontaalilohkon vauriosta kärsivä on impulsiivinen, harkitsematon ja aggressiivinen eikä pysty arvioimaan tekojensa sosiaalista hyväksyttävyyttä eikä myöskään pysty suunnittelemaan tulevaisuutta. Psykoottisilla sarjamurhaajilla on usein vikaa etuaivokuoressa. Vuonna 1949 **Egas Moniz** sai Nobelin palkinnon 1930-luvulla keksitystä lobotomiasta, jossa etuaivokuoren yhteydet muualle aivoihin katkaistaan jolloin luonne muuttuu rauhallisemmaksi.

Väliaivojen ja isoainvojen raja-alueiden ajatellaan olevan yhteydessä tunteisiin, muistiin ja sosiaalisuuteen. Osa sen alueista on lajinkehityksellisesti aivojen vanhimpia ja ne osallistuvat lajin säilymiseen liittyviin toimintoihin kuten sek-

suaalisuuteen, jälkeläisistä huolehtimiseen, ravinnon etsintään ja pakenemiseen sekä hyökkäämiseen. Manteliumake liittyy pelkoon ja aggressiivisuuteen. Väkivaltaisella ihmisellä manteliumakkeen ja etuaivokuoren välinen yhteys toimii huonosti. Traumaattisen kokemuksen jälkeisessä ahdistuksessa manteliumake on aktivoitunut. Hippokampus toimii muistikeskusena sekä yhdistelee muistikuvia tunteisiin (kenet muistat bileistä...?) Sen tiedetään kutistuvan masentuneilla johtaen muistin huononemiseen.

Pelkkää kemiaako?

Mistä sitten johtuu se, että eri ihmiset toimivat erilailla samankaltaisissa tilanteissa? Psykkisesti häiriintyneillä ja sairilla poikkeavan käyttäytymisen takana on usein esimerkiksi aivojen rakennevika tai häiriö välittäjäaineiden aineenvaihdunnassa tai toiminnassa. Psykkisesti terveetkin ihmiset käyttäytyvät eri tavoin, vaikka periaatteessa kallon sisältä löytyvä tavara on heillä täysin samanlaista. Ihmisen käyttäytymistä ja muita aivotointoja pohtiessa on irrottautettava edellä esitetystä puhtaasti kemiallisesta ja fysikaalisesta lähestymistavasta.

Psykiatriin sohvalla maata

Käyttäytymistä selitetään monilla eri tavoilla. Edellä esitetyn fysiologisen mallin mukaan käyttäytymisen taustalla ovat aivojen kemialliset ja sähköiset tapahtumat. Aivot ovat kone joka muuttaa ulkois-

ten ja sisäisten ärsykkeiden kemiallista energiaa käyttäytymiseksi. Aivojen kemiaa muuttamalla voimme vaikuttaa tunteisiin — esimerkiksi kahvi, nikotiini, alkoholi, huumeet ja lääkkeet. Ontogeneettisen mallin mukaan käyttäytyminen kehittyy hermojärjestelmän yksilöllisen kehityksen mukaan pohjautuen geneettiselle, evoluution luomalle pohjalle. Yksilön käyttäytymisen kehitykseen vaikuttavat muun muassa oppiminen ja muisti. Evoluutioon perustuva malli selittää käyttäytymistä lajien kehitysprosessin pohjalta. Funktionaalisen mallin lähtökohdalla on puolestaan oletus siitä, että tietyt käyttäytymisen muodot ovat kehittyneet suotuisasti lajien kehityksen historiassa. Freud selittää käyttäytymistä viettiteorian avulla. Sen mukaan ihmistä ajavat alkukantaiset vietit kuten seksuaalisuus ja kuolemanvietti.

Tunteiden vuoristoradalla

Tunteet saavat ainakin minut toimimaan. Kun mieli on maassa, tahdon suklaata. Ja kun tahdon suklaata, ostan suklaata. Joskus yritän olla ostamatta — ainakin kevään korvalla bikinikauden uhattessa — mutta useimmiten turhaan, varsinkin sadepäivinä tai ennen tenttiä filiksen ollessa enemmän tai vähemmän kurja.

Tunteet koostuvat monista eri osista: kognitio eli tietoisuus tunteesta ja usein myös sen syystä, affektio eli itse tunne, konaatio eli tahdot toimia sekä fysikaaliset muutokset kuten verensuunnan nousu, sydämen lyöntitiheyden lasku ja hi-

koilu. Tai suklaanhimon kohdalla kuolan valuminen.

Lienee selvää, että tunteen fysiologinen perusta on vain osa tunnetta. Tämän todistaa muun muassa se, että ihminen raportoi amfetamiinannoksen vaikutuksista eri lailla riippuen siitä tiesikö saavansa piristettä vai luuliko saavansa lumelääkettä. Tapahtumaan kohdistuvat odotukset, pelot ja kaikki aikaisemmin koettu vaikuttavat siihen mitä tunteita se herättää.

Tunteita ei voida paikallistaa mihinkään tiettyihin aivoalueisiin. Jo aikaisemmin mainittu manteliumake on mahdollisesti sidoksissa tunteiden syntyyn ja kokemiseen. Aivoissa ei ole olemassa erillisiä ”keskuksia” eri tunteille. Kuvantamismenetelmien avulla on huomattu samojen aivoalueiden aktivoituvan koehenkilön ollessa esimerkiksi iloinen ja surullinen. Kaikilla tunteisiin liittyvillä aivoalueilla myös muita tehtäviä.

Kaiken tämän jälkeen riidellessäsi krapulaisena kumppanisi kanssa edellisen illan ja yön tapahtumista ajattelet varmaankin: ”No mutta hei, eihän se edes ollut mun vikaani se eilinen törttöily, välittäjäainetasot oli vaan vähän miten sattuu ja mun synapseissakin oli varmaan joku hetkellinen toimintahäiriö.” Sorppa vaan, mutta tuota selitystä on kumppanille aivan turha tarjota. Terve ihminen kantaa itse vastuun omista teoistaan.

Katariina Lehtinen

Turun yliopisto

Lääketieteellinen tiedekunta

Tutkintovaatimusten helmiä

— Valikoiva katsaus tenttikirjallisuuteen

JUKKA LÄNG

Oikeustieteen opiskelija joutuu opintojensa aikana kahlamaan melkoisen kirjatulvan läpi. Alamme oppikirjoja eivät korista hienot värikuvat kuten lääketieteen opiskelijoiden opuksia tai jännittävät kaaviot kuten kaupakorkeakoulun tenttimateriaalia. Muutoinkaan juridista kirjallisuutta ei ole ollut tapana pitää kaikkein kiehtovimpana luettavana. Silloin tällöin onnistuvat oikeustieteen oppikirjat kuitenkin riemastuttamaan lukijoitaan sattuvilla sanavalinnoillaan tai mainiolla tilannekomikallaan. Osa näistä sanansäilän ohilyönneistä sivaltelee makeimmin surkukupaisuudellaan. Tässä pieni kokoelma satunnaisesti poimittuja lainauksia surutta asiayhteydestään täysin irrotettuina:

”Yleensä ruumiita säilytetään sellaisissa tiloissa ja olosuhteissa, joissa niiden surmaamisen yritys jää rankaisematta, koska uhrin hengettömyys on siinä mielessä ilmeistä, että teon vaarattomuus perustuu jo muihin kuin puhtaasti satunnaisiin syihin.”

— **Tapio Lappi-Seppälä** ja **Ari-Matti Nuutila**, *Rikosoikeus* (2002), s. 755.

”Salakuuntelusäännös kattaa siten sekä huoneeseen sijoitetut mikrofonit että sen ulkopuolelle sijoitetut suunnatut mikrofonit, joilla voidaan vastaanottaa heikkojakin äänialtoja. Sen sijaan huonokuuloisille tarkoitettujen kuulolait-

teen tavanomainen käyttö ei ole salakuuntelua. Myös naapurin elämän urkkiminen juomalasia apuna käyttäen on rankaisematonta.”

— **Ari-Matti Nuutila**, *Rikosoikeus* (2002), s. 895.

”Kirjallinen hakemus on välttämätön, jos se toimitetaan postitse tai lähetin välityksellä.”

— **Marjut Jokela**, *Maakaari* (1997), s. 230.

”Hallintopäätös voidaan erityis-säädöksen nojalla antaa julkipanon jälkeen.”

— **Olli Mäenpää**, *Hallinto-oikeus* (2000), s. 377.

”Sallittu on esim. mainos, jossa todetaan liikkeessä olevan tarjolla kaupungin ’hauskimmat mallit’.”

— **Martti Castrén**, *EU-Suomen markkinaoikeus* (1997), s. 246.

”Tiettyä primitiivistä sanamagian heijastusta onkin vielä tänään havaittavissa siinä, että myyjän vakuusoikeuden sanottu perustehokkuus on ollut paljon vaikeampaa ymmärtää ja hyväksyä silloin, jos myyjä-luotonantaja onkin formuloinut saman vakuustavoitteen sa ilman omistusoikeussaan-toja eli jos hän on käyttänyt — tosiasiaa dominoivaa vakuustavoitetta tarkasti ja totuudenmukaisesti ilmaisten — (resolutiivisen eli) purkavan ehdon suuntaisesti suoraan takaisinotto-ilmaisuja.”

— **Erkki Havansi**, *Esinevakuusoikeudet* (1992), s. 523.

”Se vaatimus, ettei määritelmä saa olla epäselvä ja sisältää kuvainnollisia termejä, pyrkii mahdollisimman yksiselitteiseen kielenkäyttöön. Sellaiset lauseet kuin ’Avioliitto on ainoa vankila, mistä pääsee pois käyttäytymällä huonosti’ tai kuten Henri Frédéric Amiel Uneksijan päiväkirjassaan toteaa, ’Avioliitto on fyysisen rakkauden hauta’ eivät täytä korrektein määritelmän vaatimusta, vaikka ne muuten saattaisivat ilmaista syvällisen totuuden.”

— **Kaarle Makkonen**, *Luentoja yleisestä oikeustieteestä* (1998), s. 70—71.

”Missä suhteessa hobittien maailma ei ole ’yhtä todellinen’ kuin meidän omamme?”

— **Aulis Aarnio**, *Uusi varallisuus-oikeus — vai vanha?* (Lakimies 4/2002), s. 533.

”Onkin syytä pitää mielessä, että lainopillisen tutkimuksen tulokset ovat viime kädessä juuri kirjoittajien mielipiteitä.”

— **Leena Kartio**, *Esineoikeuden perusteet* (2001), s. 31.

Koska vastaavia tärkeitä havaintoja, hassuja toteamuksia tai ajattelun kukkasiasia on epäilemättä löydettävissä runsain mitoin, voivat lukijat lähettää löytämiään helmiä päätoimittajalle palstan mahdollista seuraavaa osaa varten. □

TYÖEHTOSOPIMUSJÄRJESTELMÄN ERI ULOTTUVUUDET – SEMINAARI

PYKÄLÄ RY
OIKEUSTIETEEN YLIOPPILAIDEN YHDISTYS

KIITÄMME YHTEISTYÖSTÄ

Minna Etu-Seppälä
Teollisuuden ja Työnantajain
keskusliitto

Timo Höykinpuro
Palvelutyönantajat ry,
Tietoalojen Liitto ry

Jorma Saloheimo
Työtuomioistuin,
Oiktdk

Juorujajuoruja:

§-Perhosen

Suuret Seikkailut

Pykälän oma pikku Perhonen liihottelee jokaisen pykälistin pahimmissa tai parhaimmissa unissa. Se näkee kaiken.

* **P**erhonen ei ole voinut välttyä kuulemasta serkultaan poroperhoselta Lapin kuulumisia.

Kaiken kaikkiaan pykälistejä oli lähtenyt kohtuullisen vähän matkaan, mutta ainakin YVK:n toinen emäntä oli pitänyt etelänkansan mainetta yllä. Jäsen **Yli-Penttilä** aloitti vahvan menon jo juna-matkalla sammumalla junan koitoisaan vessaan. Juna olikin ehtinyt jo melkein Riihimäelle. Emännän pulloilla lienee osuutta asiaan. Muiden valmistuessa silliksellelähtöön varhain sunnuntaiaamulla herätti suurta ihmetystä suuren taxi-Mersun kaarto pihalle. Sieltä reippaan näköisenä oli noussut samainen jäsen, joka oli kuulemma viettänyt yönsä sisärjestöme edustajan kanssa. Huhun mukaan reipas emäntä oli kyllä tällöinkin ehtinyt nukahtaa ennen kuin mitään ratkaiseva oli ehtinyt tapahtua...*

*YVK tuntuu olevan yhdistävä tekijä myös virallisten ympyröiden ulkopuolella. Jo viime vuoden perusteella voi sanoa, että jos olet parin haun onnenpyörässä, liity mitä pikimmin YVK:n riveihin. Siellä lykästää. Viime vuosien satoa ovat mm. nykyinen päätoimittaja **Koro** ja viimeksi valtikkansa luovuttanut **Sonni Kanerva**. Tämän vuotisia onnekkaita ovat olleet mm. isäntä **Juha** ja Ilonsa, anteeksi **Ilonansa**, sekä uusimpana uutisena sihteerikö **Jyri O. Juusela** ja excuvastaava! — tällä kertaa se tummempi. Onnittelet voittajille.*

YVKlaisille tuntuu muutenkin puhaltelevan myötätuulet rakkaus-elämässä. Urheiluvastaavan, siisen naispuolisen, on todettu löytäneen kumppanin, ei sentään seitsemättelijää, mutta siviiliin kirjat sen seitsemään kertaan lukeneen. Miehen tiedetään jaksavan pitkiäkin kevättreenejä

*Vuosijuhlan silliksellä muutama Pykälä-aktiivi osoitti huomiota herättävää kiinnostusta julkista terveydenhuoltoalaa kohtaan. Molemmat pääsivät nimittäin viettämään omaa yksityistä varjosillistään. Pitopaikka oli huomattavan steriili. Ensimmäinen kovia kokeineista, int.sek **Kauranen** oli joutunut uhratumaan virkansa vuoksi alkoholijuomien laadun tarkastamiseen ja tulos oli sen näköinen. Hoitohenkilökunnan suhtautumista ei voi kuvata myötätuntoiseksi. UAV:n PJ **Lapiolahti** joutui puolestaan aivotärähdyksen uhriksi. Hänen varjosilliskyytinsä köröteli samoja maastoja.*

Samaisella silliksellä Artiklan puheenjohtajan haalarit kokivat, jos mahdollista, vielä karumman kohdalon. Perhonen oli karpäsenä katossa, kun pientä tytön tylleröä roikotettiin jaloista. Draaman aiheuttajana oli kaikkien rakastama ja himoitsema Pykälä-Merkki. Puheenjohtaja oli viekkauksella ja vääryydellä anastamansa merkin tikannut tiukasti haalariinsa, josta oikea omistaja sitä yritti konfiskoida. Kun kauniimmat keinot eivät tuntuneet tepsivän, saksittiin merkki irti haalarin takapuoliseen pävineen. Loppusilliksen puheenjohtaja oli kävelevä modernin taitteen ilmentymä.

Int. sek on saanut tänä keväänä myös selkeästi vaikutteita kevät-pörriäiseltä. Hänen on nähty pörriävään useammassa eri yhteydessä, aina volyymit kaakossa. Mutta Kaisa Go For It! — ei ole hauskanpidon voittanutta.

*Hupellus on ollut myös luku sinänsä. Ensinnäkin erään mökin eräällä asukkaalla on kuultu olevan erittäin EXTREMEÄ menoa, duud. Stunt-temppuilusta sinällään perhonen ei osaa kertoa enempää. Toiseksi perhonen on kuullut **T-Rexin** joutuneen oikeudettoman hyökkäyksen kohteeksi. Kiltiksi tiedetty Rex ei katsonut asiakseen syyllistyä yhtä ala-arvoiseen käytökseen. Rexin voimannäyttö olisikin ollut varmasti liikaa noille naapurimaamme viriviritöötöt-kansalaisille.*

Hupellus oli inspiroinut myös erästä poikaremmiä. Verottoman oluen ja tiiviin poikamiesmökki-elämän osuutta asiaan epäillään. Perhonen on kuullut eräänkin heistä — liekö ollut oikeustieteilijä — esitelleen uutuutta hohkavaa porsliiniaan aivan avoimia alueita pelkäämättä. Toinen oli kuulemma saanut 150-millistä kerran laukeavaa poskeensa ja banaania piippuunsa. Huiui! Perhonen säästi tuntosarviaan tarkemmilta yksityiskohdilta.

*Vapun tiimellyksestä on perhonen kuullut seuraavaa: Massamoguli oli vihdoin päättänyt kastaa talvimajamaanturkkinsa. Koska kaupunkikohteesta ei vappuhiprakassa löytynyt soveliaampaakaan allasta tuolle pikku-uimarille, oli hän molskauttanut itsensä Manttan jalkojen juureen. Jälkeenpäin oli kuulemma harmittanut. Olisi pitänyt sittenkin hankkia se oma puhallettava. Siis allas. :) * □

Superkokki Herkules makujen löytöretkellä: löysin lampaan

JAAKKO KANERVA

Ja paskat, kunhan selailin kodin ruokavuotta. Enkä edes löytänyt. Mahtavaa olisi se, että suhteeni lampaisiin olisi sellaista kiihkömaista. Voisin antaa teille reseptin, jota tehdessäni olen itkenyt ja hikoillut eläimen puolesta sen kiillellässä kirkkaassa sähköuunissa. Turhaa jurinaa, asiat eivät ole niin yksinkertaisia tai niin hienoja. Lampaat olla laiduntavat ja minä skrabailen boltseja yhä niitä kummeksuen.

Lammaskebabit (4 —5 annosta)

- 2 viipaletta vaaleaa leipää
(1 dl muruina)
- 1 prk (2 dl) kermaviiliä tai maustamatonta jogurttia
- 1 sipuli
- ½ prk (à 180 g) fetajuustoa
- 500 g lampaan paistijauhe-
lihaa (halvempaa kuin luuletkaan!)
- 1 tl suolaa
- ½ tl mustapippuria
- 2 tl kuivattua minttua
(1—3 valkosipulin kynttä)

Helei, herrasmiesseikkailija Herkules on aidosti kiinnostunut vieraista kulttuureista ja tavoista. Ystävänä Ville, lähtöisin Yorkshirestä, on laillani kunnostautunut etenkin vieraskielisten kokkikirjojen kirjoittajana. Monet ruokatarinat, joiksi me niitä kutsumme, ovat matkanneet mukanaamme noista vieraista maista. Australia, Sveitsi, Norja, keksitkö lisää? Nimeä vain yksi! Tämä resepti on kaikille teille lukusalien käsityöläisille, jotka kesän kynnyksellä hieraisette sil-

miänne ja ajattelette paitsi grillausta myös kaukomaista. Superkokki Herkules ystävineen tuo kulinnaarisen tuliaisen ja sanoo, juhlikaamme! Suomen suvi, päärynät ja aprikoosit. Herkkä versova vehreys ja ystävien onni. Katri Helenalla ja yölinnalla kireät keikkakuteet ja aikataulut, nyt on auringon aika. Kivaa on ja sano kanssani jee.

Lammaskebabit

Raasta leipäviipalet ja sekoita kermaviiliin/jogurttiin. Hienonna sipuli. Murenaa fetajuusto haarukalla. Yhdistä kaikki aineet ja sekoita tasaiseksi. Pyöritä taikinasta pyöryköitä tai muotoile vartaiksi puisten kylmässä vedessä liotettujen grillitikkujen ympärille. Paista uunipellillä leivinpaperin päällä 225 asteessa n. 20 min.

Jokakodin yrttiopas paljastaa, että minttu on lampaan kaveri. Kasitikkeeksi sopiikin siis maustamaton jogurtti ryyditettynä oliiviöljyllä, sitruunamehulla, suolalla, sokerilla mustapippurilla, valkosipulilla ja kunnan kourallisella tuoretta minttua puskastaan. □

inter vivos

Neljästoista vuosikerta, 3/2003
www.pykala.fi/intervivos
intervivos@pykala.fi

JULKAISIJA

Pykälä ry, Helsinki

PÄÄTOIMITTAJA

Mia Koro

mia.koro@helsinki.fi

Puhelin 050 303 1615

KIRJOITTAJAT

Anette Alén |

Mikko Heinonkoski |

Jaakko Kanerva |

Kaisa Kauranen | Juuli Kivelä |

Mirka Koro-Ljungberg

| Suvi Knaapila | Onni

Koivu | Antti Korhonen |

Katariina Lehtinen | Jukka Läng |

Olli Norros | Laura Oksama |

Katja Pätiälä

ULKOASU JA TAITTO

Ville Hinkkanen

ville.hinkkanen@helsinki.fi

Puhelin 040 520 0979

PAINO

Dark Oy, Vantaa 2003

PYKÄLÄ RY

Mannerheimintie 3 B, 00100 Hki

Avoimna ma—to klo 9—13

Puhelin (09) 278 5003

Faksi (09) 278 5004

Sähköposti pykala-ry@helsinki.fi

Os.muutokset toimisto@pykala.fi

www.pykala.fi

ILMOITUSMARKKINOINTI

Riikka Aarikka

riikka.aarikka@helsinki.fi

Puhelin 050 582 0303

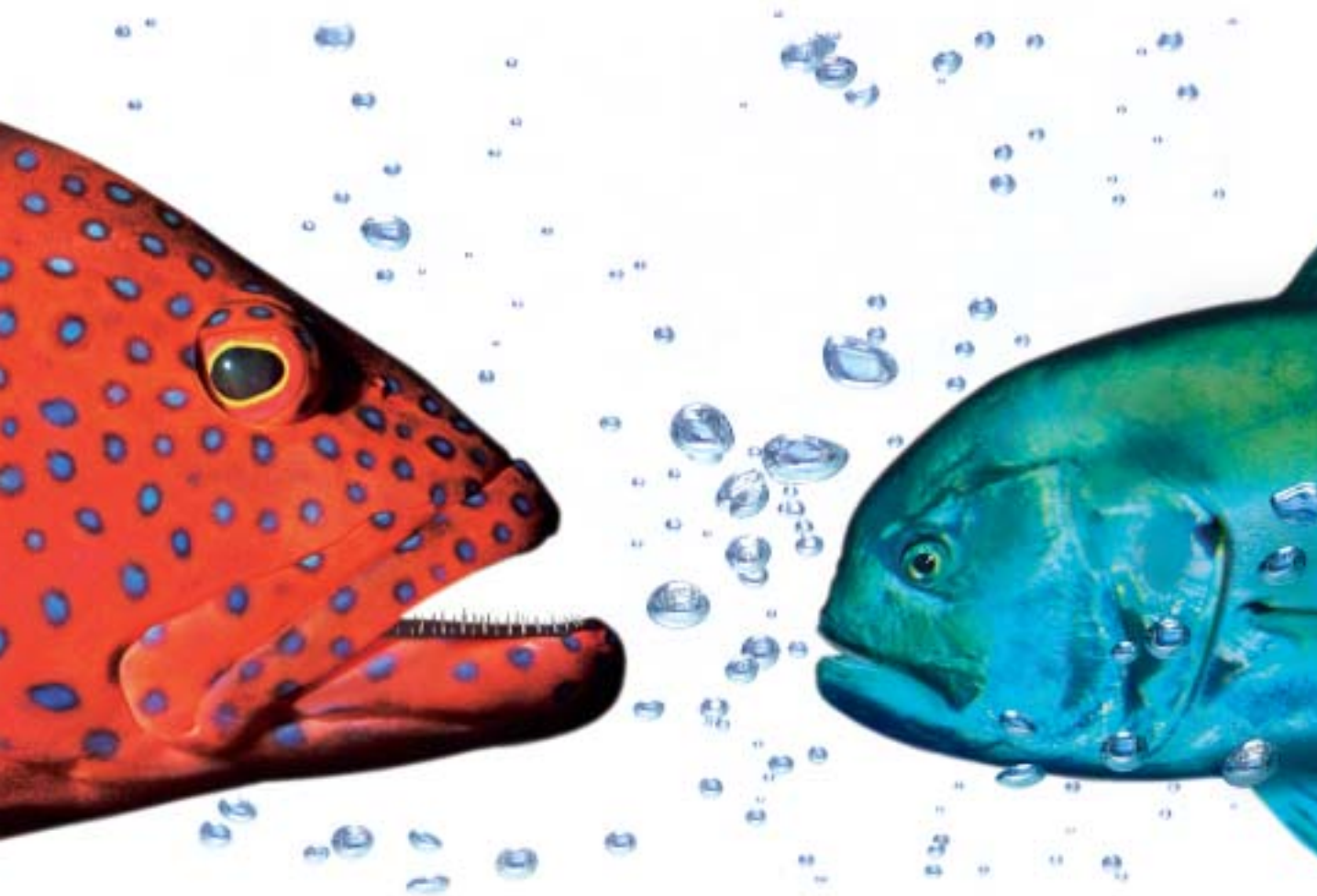
Ilmoitushinnat

1/1	300 e
1/2	170 e
1/4	100 e
1/8	60 e

Mikäli hyväksyttyä ilmoitusta ei tuotannollisista tai muista toiminnallisista syistä taikka asiakkaasta tai asiakkaan käyttämästä mainostoimistosta johtuvasta syystä voida julkaista, Pykälä ry ei vastaa tästä mahdollisesti aiheutuvasta vahingosta. Pykälä ry:n vastuu ilmoituksen poistamisesta tai julkaisemisesta sattuneesta virheestä rajoittuu ilmoituksesta maksetun määrän palauttamiseen. Huomautukset on tehtävä kirjallisesti 8 päivän kuluessa ilmoituksen julkaisemisesta tai tarkoitetusta julkaisuajankohdasta lukien.

Tarjottu tai tilattu aineisto hyväksytään julkaistavaksi sillä ehdolla, että sitä saa sellaisenaan tai muokattuna korvauksetta käyttää uudelleen lehden tai sen yksittäisen osan uudelleenjulkaisun tai muun käytön yhteydessä toteutus- tai jakelutavasta riippumatta.

ISSN 0787-5622

Kansainväliset transaktiot

Asianajotoimisto Hannes Snellman Oy keskittyy yritysjärjestelyjen hallinnointiin. Kansainvälisten yritysjärjestelyjen onnistunut toteuttaminen edellyttää aktiivista otetta toimeksiantoa hoitavalta tiimiltä. Tiimin vastuulla on huolehtia prosessin hallinnasta siten, että yritysjärjestelyn taloudelliset tavoitteet voidaan saavuttaa tehokkaasti ja suunnitellussa aikataulussa – myös tuntemattomilla vesillä.

Seuraava trainee-jakso lähestyy!

Toimistomme trainee-ohjelman mukaisesti otamme 8–10 harjoittelijaa kolme kertaa vuodessa Helsinkiin, Turkuun ja Maarianhaminaan. Neljän kuukauden jakson aikana opintojensa loppuvaiheessa olevat oikeustieteen opiskelijat voivat tutustua asianajajan, meillä usein hyvin kansainväliseen, työhön ja liikejuridiikan monipuolisiin tehtäviin. Otamme myös yhden KM lakimiesharjoittelijan, jolla on mahdollisuus tutustua lähemmin Knowledge Management -toimintoon. Jokaisen harjoittelijan tukena on henkilökohtainen tutor.

Oletko kiinnostunut? Seuraava harjoittelujakso on syyskuun alusta joulukuun loppuun. Lähetä hakemuksesi liitteineen (CV, kopiot opintorekisteriotteesta, työtodistuksista sekä ylioppilastodistuksesta) 9.5.2003 mennessä osoitteella Asianajotoimisto Hannes Snellman Oy, PL 333, 00131 Helsinki. Merkitse kirjeeseen "Trainee syyskuu 2003". Lisätietoja antaa HR-koordinaattori Nina Sveholm, puh. (09) 2288 4295, nina.sveholm@hannessnellman.fi. Voit myös käydä tutustumaan kotisivuihimme: www.hannessnellman.fi.

YRITYSJÄRJESTELYT | TEKNOLOGIA | RAHOITUS & PÄÄOMAMARKKINAT | RIITOJEN RATKAISU